

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 159

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 28. maijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/60/ES (2014. gada 15. maijs) par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (pārstrādāta redakcija) 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") ⁽¹⁾ 11

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 573/2014/ES (2014. gada 15. maijs) par ciešāku sadarbību starp valstu nodarbinātības dienestiem (VND) ⁽¹⁾ 32

II *Neleģislatīvi akti*

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ Informācija saistībā ar to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Turcijas Republiku par Turcijas Republikas piedalīšanos Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā 40

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

REGULAS

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 574/2014 (2014. gada 21. februāris), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 305/2011 III pielikumu attiecībā uz būvizrādājumu ekspluatācijas īpašību deklarācijas izstrādē izmantojamo paraugu 41
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 575/2014 (2014. gada 27. maijs), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 383/2012, ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz vadītāju apliecībām, kurās iestrādāts datu glabāšanas līdzeklis (mikroshēma) ⁽¹⁾ 47
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 576/2014 (2014. gada 27. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 50

LĒMUMI

2014/302/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2014. gada 27. maijs), ar kuru groza Lēmumu 2011/166/ES, ar ko izveido *SHARE-ERIC* 52

2014/303/ES:

- ★ Eiropas Centrālās bankas Lēmums (2014. gada 20. februāris) par monetārās finansēšanas aizliegumu un to, kā nacionālās centrālās bankas maksā atlīdzību par valdības noguldījumiem (*ECB/2014/8*) 54

PAMATNOSTĀDNES

2014/304/ES:

- ★ Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (2014. gada 20. februāris) par nacionālo centrālo banku iekšzemes aktīvu un pasīvu pārvaldības operācijām (*ECB/2014/9*) 56

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/60/ES

(2014. gada 15. maijs)

par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (pārstrādāta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 93/7/EEK ⁽²⁾ ir būtiski grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/100/EK ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/38/EK ⁽⁴⁾. Tā kā ir paredzēts veikt jaunus grozījumus, skaidrības labad minētā regula būtu jāpārstrādā.
- (2) Iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) tiek nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Saskaņā ar LESD 36. pantu attiecīgie noteikumi par preču brīvu aprīti neliedz noteikt importa, eksporta vai tranzīta aizliegumus vai ierobežojumus, kas pamatojas uz nacionālu mākslas, vēstures vai arheoloģijas bagātību aizsardzības apsvērumiem.
- (3) Saskaņā ar LESD 36. panta noteikumiem un ievērojot tajā noteiktos ierobežojumus, dalībvalstis patur tiesības noteikt savas nacionālās bagātības un veikt nepieciešamos pasākumus to aizsardzībai. Tomēr Savienībai ir vērtīga loma, mudinot dalībvalstis sadarboties, lai aizsargātu Eiropas nozīmes kultūras mantojumu, kurā ietilpst minētās nacionālās bagātības.
- (4) Ar Direktīvu 93/7/EEK tika ieviesti pasākumi, kas ļauj dalībvalstīm nodrošināt to kultūras priekšmetu atgriešanu savā teritorijā, kuri klasificēti kā nacionālās bagātības LESD 36. panta nozīmē, kuri pieder kādai no minētās direktīvas pielikumā minētajām kultūras priekšmetu vispārējām kategorijām un kuri izvesti no to teritorijas, pārkāpjot valsts pasākumus vai Padomes Regulu (EK) Nr. 116/2009 ⁽⁵⁾. Minētā direktīva aptvēra arī kultūras priekšmetus, kuri klasificēti kā nacionālās bagātības un veido publisko kolekciju vai kristīgās baznīcas institūciju inventāra neatņemamu sastāvdaļu, un kuri neietilpst minētajās vispārējās kategorijās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

⁽²⁾ Padomes Direktīva 93/7/EEK (1993. gada 15. marts) par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu (OV L 74, 27.3.1993., 74. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/100/EK (1997. gada 17. februāris), ar ko groza pielikumu Direktīvai 93/7/EEK par to kultūras priekšmetu ieviešanu atpakaļ dalībvalstī, kas nelikumīgi izvesti no tās teritorijas (OV L 60, 1.3.1997., 59. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/38/EK (2001. gada 5. jūnijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 93/7/EEK par tādu kultūras priekšmetu atgriešanu, kas nelikumīgi izvesti no dalībvalstu teritorijām (OV L 187, 10.7.2001., 43. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 116/2009 (2008. gada 18. decembris) par kultūras priekšmetu izvešanu (OV L 39, 10.2.2009., 1. lpp.).

- (5) Ar Direktīvu 93/7/EEK starp dalībvalstīm tika ieviesta administratīvā sadarbība attiecībā uz to nacionālajām bagātībām, kura ir cieši saistīta ar to sadarbību ar Interpolu un citām kompetentām struktūrām nozagto mākslas darbu jomā un kura jo īpaši ietver dalībvalstu bagātību un to publiskajās kolekcijās ietilpstošo nozaudēto, nozagto vai nelikumīgi izvesto kultūras priekšmetu uzskaiti.
- (6) Direktīvā 93/7/EEK paredzētā kārtība bija pirmais posms dalībvalstu sadarbības izveidošanā šajā jomā iekšējā tirgus kontekstā ar mērķi vēl lielākā mērā panākt valstu attiecīgo tiesību aktu savstarpējo atzišanu.
- (7) Ar Regulu (EK) Nr. 116/2009 kopā ar Direktīvu 93/7/EEK tika ieviesta Savienības sistēma dalībvalstu kultūras priekšmetu aizsardzībai.
- (8) Direktīvas 93/7/EEK mērķis bija nodrošināt kultūras priekšmetu fizisko atgriešanu dalībvalstī, no kuras teritorijas minētie priekšmeti ir tikuši nelikumīgi izvesti, neatkarīgi no īpašumtiesībām uz šādiem priekšmetiem. Tomēr, piemērojot minēto direktīvu, ir atklājušies ierobežojumi, kādi piemīt kārtībai, kā nodrošina šādu kultūras priekšmetu atgriešanu. Ziņojumos par direktīvas piemērošanu norādīts, ka minētā direktīva tiek piemērota reti, jo īpaši tāpēc, ka direktīvas darbības joma ir ierobežota tās pielikumā izklāstīto nosacījumu dēļ, laikposms, kas piešķirts atgriešanas procesa uzsākšanai, ir īss, kā arī ar atgriešanas procesu saistīto izmaksu dēļ.
- (9) Šīs direktīvas darbības joma būtu jāpaplašina, lai ietvertu jebkuru kultūras priekšmetu, ko kāda dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai administratīvajām procedūrām ir klasificējusi vai definējusi kā nacionālo bagātību ar māksliniecisku, vēsturisku vai arheoloģisku vērtību LESD 36. panta nozīmē. Tādējādi šai direktīvai būtu jāattiecas uz priekšmetiem ar vēsturisku, paleontoloģisku, etnogrāfisku, numismātisku nozīmi vai zinātnisku vērtību neatkarīgi no tā, vai tie ietilpst publiskā vai cita veida kolekcijā vai pastāv kā atsevišķas vienības un vai to izcelsme ir no likumīgiem vai nelikumīgiem izrakumiem, ar noteikumu, ka tie ir klasificēti vai definēti kā nacionālās bagātības. Turklāt kultūras priekšmetiem, kas klasificēti vai definēti kā nacionālās bagātības, lai tos varētu atgūt saskaņā ar šo direktīvu, vairs nebūtu jāietilpst kategorijās vai jāatbilst robežvērtībām, kuras saistītas ar to senumu un/vai finansiālo vērtību.
- (10) LESD 36. pantā ir atzīta valstu sistēmu dažādība nacionālo bagātību aizsargāšanā. Lai sekmētu dalībvalstu savstarpējo uzticību, gatavību sadarboties un savstarpējo sapratni, termina "nacionālā bagātība" darbības joma būtu jānosaka LESD 36. panta satvarā. Dalībvalstīm būtu arī jāsekmē kultūras priekšmetu atgriešana dalībvalstij, no kuras teritorijas minētie priekšmeti ir tikuši nelikumīgi izvesti, neatkarīgi no attiecīgās dalībvalsts pievienošanās datuma, un būtu jānodrošina, lai šādu priekšmetu atgriešana neradītu nesamērīgas izmaksas. Dalībvalstīm vajadzētu spēt atgriezt citus kultūras priekšmetus, kas nav klasificēti vai definēti kā nacionālās bagātības, ar noteikumu, ka tās ievēro attiecīgos LESD noteikumus, kā arī kultūras priekšmetus, kas nelikumīgi izvesti pirms 1993. gada 1. janvāra.
- (11) Ir jāpastiprina administratīvā sadarbība starp dalībvalstīm, lai šo direktīvu varētu piemērot efektīvāk un viendabīgāk. Tāpēc būtu jāparedz, ka centrālās iestādes efektīvi sadarbojas savā starpā un apmainās ar informāciju par nelikumīgi izvestiem kultūras priekšmetiem, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (turpmāk "IMI"), kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1024/2012 ⁽¹⁾. Lai uzlabotu šīs direktīvas īstenošanu, būtu jāizveido IMI sistēmas modulis, kas ir īpaši pielāgots kultūras priekšmetiem. Ir arī vēlams, lai citas dalībvalstu kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā izmantotu vienu un to pašu sistēmu.
- (12) Lai nodrošinātu personas datu aizsardzību, administratīvajai sadarbībai un informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm būtu jānotiek atbilstīgi noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK ⁽²⁾ un, ja tiek izmantota IMI, – atbilstīgi noteikumiem Regulā (ES) Nr. 1024/2012. Direktīvā 95/46/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 ⁽³⁾ izmantotās definīcijas būtu jāpiemēro arī šajā direktīvā.
- (13) Termins, lai pārbaudītu, vai citā dalībvalstī atrastais kultūras priekšmets ir kultūras priekšmets Direktīvas 93/7/EEK nozīmē, praksē tika atzīts par pārāk īsu. Tāpēc tas būtu jāpagarina līdz sešiem mēnešiem. Garākam termiņam būtu jāļauj dalībvalstīm veikt vajadzīgos pasākumus, lai saglabātu attiecīgo kultūras priekšmetu un vajadzības gadījumā novērstu jebkādas darbības, kuru mērķis ir izvairīties no atgriešanas procedūras.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 74. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- (14) Tāpat būtu jāpagarina termiņš atgriešanas procesa ierosināšanai līdz trīs gadiem no brīža, kad dalībvalsts, no kuras teritorijas attiecīgais kultūras priekšmets ir ticis nelikumīgi izvests, uzzinājusi par minētā kultūras priekšmeta atrašanās vietu un par tās valdītāja vai turētāja identitāti. Minētā termiņa pagarināšanai būtu jāsekmē nacionālo bagātību atgriešana un jānovērš to nelikumīga izvešana. Skaidrības labad būtu jāprecizē, ka termiņš procesa ierosināšanai sākas datumā, kad šo informāciju ir uzzinājusi tās dalībvalsts centrālā iestāde, no kuras teritorijas attiecīgais kultūras priekšmets ir ticis nelikumīgi izvests.
- (15) Direktīvā 93/7/EEK bija paredzēts, ka atgriešanas process nevar tikt ierosināts vēlāk kā pēc 30 gadiem kopš priekšmeta nelikumīgas izvešanas no attiecīgās dalībvalsts teritorijas. Tomēr tādu priekšmetu, kas ietilpst publiskās kolekcijās, un kristīgās baznīcas institūciju inventārā ietilpstošu priekšmetu gadījumā dalībvalstīs, kur attiecīgās valsts tiesību aktos tie pakļauti īpašai aizsardzībai, atgriešanas procesiem konkrētos apstākļos piemērojams ilgāks termiņš. Tā kā dalībvalstīs saskaņā ar to tiesību aktiem var būt īpaši aizsardzības pasākumi attiecībā uz reliģiskām institūcijām, kas nav kristīgās baznīcas institūcijas, šai direktīvai būtu jāattiecas arī uz šādām citām reliģiskām institūcijām.
- (16) Padome 2011. gada 13. un 14. decembrī pieņemtajos secinājumos par noziedzības pret kultūras priekšmetiem novēršanu un apkarošanu ir atzinusi nepieciešamību veikt pasākumus, lai efektīvāk novērstu un apkarotu noziedzību attiecībā pret kultūras priekšmetiem. Tā ieteica Komisijai atbalstīt dalībvalstīs kultūras priekšmetu efektīvā aizsardzībā nolūkā novērst un apkarot nelikumīgu tirdzniecību un, ja vajadzīgs, sekmēt papildu pasākumus. Padome turklāt ieteica dalībvalstīm apsvērt iespēju ratificēt UNESCO konvenciju par pasākumiem kultūras vērtību nelikumīgas ieviešanas, izvešanas un īpašumtiesību nodošanas aizliegšanai un novēršanai (parakstīta Parīzē 1970. gada 17. novembrī) un UNIDROIT konvenciju par zagtiem vai nelegāli izvestiem kultūras priekšmetiem (parakstīta Romā 1995. gada 24. jūnijā).
- (17) Vēlams nodrošināt, lai visi tirgus dalībnieki rīkotos ar pienācīgu rūpību, veicot darījumus ar kultūras priekšmetiem. Nelikumīgas izcelsmes kultūras priekšmeta iegādes sekas būs patiesi atturošas tikai tad, ja kompensācijas izmaksa būs piesaistīta priekšmeta valdītāja pienākumam pierādīt, ka tas rīkojies ar pienācīgu rūpību. Tādēļ, lai īstenotu Savienības mērķus – novērst un apkarot nelikumīgu tirdzniecību ar kultūras priekšmetiem, šajā direktīvā būtu jānosaka, ka priekšmeta valdītājam, lai saņemtu kompensāciju, ir jāpierāda, ka tas, priekšmetu iegādājoties, ir rīkojies ar pienācīgu rūpību.
- (18) Būtu arī vēlams, lai visām personām, jo īpaši visiem kultūras priekšmetu tirgus dalībniekiem, būtu ērti pieejama publiska informācija par kultūras priekšmetiem, kurus dalībvalstis klasificējušas vai definējušas kā nacionālās bagātības. Dalībvalstīm būtu jācenšas sekmēt piekļuvi minētajai publiskajai informācijai.
- (19) Lai atvieglotu jēdziena “pienācīga rūpība” vienveidīgu interpretāciju, šajā direktīvā būtu jāizklāsta neizsmeļoši kritēriji, kas būtu ņemami vērā, lai noteiktu, vai valdītājs, iegādājoties attiecīgo kultūras priekšmetu, ir rīkojies ar pienācīgu rūpību.
- (20) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, ļaut atgriezt kultūras priekšmetus, kas klasificēti vai definēti kā nacionālās bagātības un kas ir nelikumīgi izvesti no dalībvalstu teritorijas, nevar pietiekami īstenot dalībvalstu līmenī, bet, ņemot vērā tā mērogu un ietekmi, to var labāk īstenot Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteiktajam subsidiaritātes principam. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (21) Tā kā Direktīvas 93/7/EEK pielikums ir svītrots un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 116/2009 izveidotās komitejas uzdevumi ir kļuvuši lieki, būtu attiecīgi jāsvītro atsaucis uz minēto komiteju. Tomēr nolūkā saglabāt platformu pieredzes un paraugprakses apmaiņai starp dalībvalstīm attiecībā uz šīs direktīvas īstenošanu, Komisijai būtu jāizveido ekspertu grupa, kuras sastāvā ir eksperti no dalībvalstu centrālajām iestādēm, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu, un kurai *inter alia* būtu jāiesaistās IMI sistēmas moduļa pielāgošanā kultūras priekšmetiem.
- (22) Ņemot vērā to, ka Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumā ir ietverts saraksts ar noteikumiem par administratīvo sadarbību Savienības tiesību aktos, kurus īsteno, izmantojot IMI, minētais pielikums būtu jāgroza, lai tajā iekļautu šo direktīvu.
- (23) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecina uz tiem noteikumiem, kuri būtiski grozīti salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (24) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts I pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva piemērojama tādu kultūras priekšmetu atgriešanai, ko kāda dalībvalsts klasificējusi vai definējusi kā daļu no nacionālajām bagātībām, kas definētas 2. panta 1. punktā un kas ir nelikumīgi izvesti no minētās dalībvalsts teritorijas.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "kultūras priekšmets" ir priekšmets, kuru dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai administratīvajām procedūrām pirms vai pēc tā nelikumīgas izvešanas no dalībvalsts teritorijas ir klasificējusi vai definējusi kā daļu no "nacionālām mākslas, vēstures vai arheoloģijas bagātībām" LESD 36. panta nozīmē;
- 2) "nelikumīgi izvests no dalībvalsts teritorijas" ir:
 - a) izvests no dalībvalsts teritorijas, pārkāpjot šīs valsts nacionālo bagātību aizsardzības noteikumus vai pārkāpjot Regulu (EK) Nr. 116/2009; vai
 - b) netiek atgriezts pēc likumīgas pagaidu izvešanas termiņa beigām, vai pārkāpts jebkurš cits šādu pagaidu izvešanu regulējošs nosacījums;
- 3) "pieprasītāja dalībvalsts" ir dalībvalsts, no kuras teritorijas kultūras priekšmets ir ticis nelikumīgi izvests;
- 4) "pieprasījumu saņemošā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas kultūras priekšmets, kas nelikumīgi izvests no citas dalībvalsts teritorijas;
- 5) "atgriešana" ir kultūras priekšmeta fiziskā atgriešana pieprasītājas dalībvalsts teritorijā;
- 6) "valdītājs" ir persona, kura fiziski pārvalda kultūras priekšmetu savā labā;
- 7) "turētājs" ir persona, kura fiziski pārvalda kultūras priekšmetu trešo personu labā;
- 8) "publiskās kolekcijas" ir kolekcijas, kas ir noteiktas par publiskām saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem un kas ir minētās dalībvalsts, minētajā dalībvalstī esošas vietējās vai reģionālās iestādes vai minētās dalībvalsts teritorijā esošas institūcijas īpašums, šādai institūcijai esot minētās dalībvalsts vai vietējās vai reģionālās iestādes īpašumā vai saņemot no tām būtisku finansējumu.

3. pants

No dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvesti kultūras priekšmeti tiek atgriezti saskaņā ar kārtību un apstākļiem, kas noteikti šajā direktīvā.

4. pants

Šajā direktīvā noteikto uzdevumu izpildei katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas centrālās iestādes.

Dalībvalstis informē Komisiju par visām centrālajām iestādēm, kuras tās izraugās saskaņā ar šo pantu.

Komisija publicē minēto centrālo iestāžu un jebkuru ar tām saistīto grozījumu sarakstu Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā.

5. pants

Dalībvalstu centrālās iestādes sadarbojas un veicina apspriešanos starp dalībvalstu kompetentajām valsts iestādēm. Pēdējās no iepriekš minētajām jo īpaši:

- 1) pēc pieprasītājas dalībvalsts iesnieguma meklē norādīto kultūras priekšmetu, kurš ir ticis nelikumīgi izvests no tās teritorijas, nosakot valdītāju un/vai turētāju. Iesniegumā jāiekļauj visa informācija, kas nepieciešama, lai atvieglotu meklēšanu, īpaši norādot priekšmeta faktisko vai domājamo atrašanās vietu;
- 2) paziņo attiecīgajām dalībvalstīm gadījumos, ja to teritorijā tiek atrasts kultūras priekšmets un ja ir pietiekams pamats uzskatīt, ka tas ir ticis nelikumīgi izvests no citas dalībvalsts teritorijas;

- 3) dod iespēju pieprasītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm pārbaudīt, vai attiecīgais priekšmets ir kultūras priekšmets, ar noteikumu, ka pārbaude tiek veikta sešu mēnešu laikā pēc 2. punktā minētā paziņojuma. Gadījumā, ja tā netiek veikta noteiktajā termiņā, 4. un 5. punktu pārstāj piemērot;
- 4) sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm veic jebkurus nepieciešamos pasākumus kultūras priekšmeta fiziskai saglabāšanai;
- 5) ar nepieciešamajiem pagaidu pasākumiem novērš jebkuru darbību, kas paredzēta, lai izvairītos no atgriešanas procedūras;
- 6) attiecībā uz atgriešanu darbojas kā starpnieks starp valdītāju un/vai turētāju un pieprasītāju dalībvalsti. Minētajā nolūkā pieprasījumu saņemošās dalībvalsts kompetentās iestādes var, neskarot 6. pantu, vispirms veicināt strīdu izšķiršanas procedūras īstenošanu saskaņā ar pieprasījumu saņemošās dalībvalsts tiesību aktiem ar noteikumu, ka pieprasītāja dalībvalsts un valdītājs vai turētājs oficiāli sniedz savu piekrišanu.

Lai savstarpēji sadarbotos un apspriestos, dalībvalstu centrālās iestādes izmanto Iekšējā tirgus informācijas sistēmas (turpmāk "IMI"), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1024/2012, moduli, kas ir īpaši pielāgots kultūras priekšmetiem. Tās drīkst izmantot IMI, lai izplatītu attiecīgu ar konkrētām lietām saistītu informāciju par kultūras priekšmetiem, kas ir tikuši nozagti vai nelikumīgi izvesti no to teritorijas. Dalībvalstis lemj par to, vai citas kompetentās iestādes izmanto IMI šīs direktīvas īstenošanas nolūkā.

6. pants

Pieprasītāja dalībvalsts var ierosināt procesu pieprasījumu saņemošās dalībvalsts kompetentā tiesā pret valdītāju vai, ja tāda nav, pret turētāju nolūkā nodrošināt no tās teritorijas nelikumīgi izvestā kultūras priekšmeta atgriešanu.

Procesu var ierosināt tikai tad, ja tā ierosināšanas dokumentam pievienots:

- a) dokuments, kas apraksta priekšmetu, uz ko attiecas pieprasījums, un apliecina, ka tas ir kultūras priekšmets;
- b) pieprasītājas dalībvalsts kompetento iestāžu apliecinājums, ka kultūras priekšmets ir ticis nelikumīgi izvests no tās teritorijas.

7. pants

Pieprasītājas dalībvalsts kompetentā centrālā iestāde tūlīt informē pieprasījumu saņemošās dalībvalsts kompetento centrālo iestādi par procesa ierosināšanu nolūkā nodrošināt attiecīgā priekšmeta atgriešanu.

Pieprasījumu saņemošās dalībvalsts kompetentā centrālā iestāde tūlīt informē pārējo dalībvalstu centrālās iestādes.

Informācijas apmaiņa notiek, izmantojot IMI, saskaņā ar piemērojamajām tiesību normām attiecībā uz personas datu un privātās dzīves aizsardzību, neskarot kompetento centrālo iestāžu iespēju papildus IMI izmantot citus saziņas līdzekļus.

8. pants

1. Dalībvalstis savos tiesību aktos paredz, ka atgriešanas process saskaņā ar šo direktīvu nevar tikt ierosināts vēlāk kā trīs gadus no brīža, kad pieprasītājas dalībvalsts kompetentā centrālā iestāde uzzinājusi par kultūras priekšmeta atrašanās vietu un par tās valdītāja vai turētāja identitāti.

Jebkurā gadījumā šāds process nevar tikt ierosināts vēlāk kā 30 gadus pēc priekšmeta nelikumīgas izvešanas no pieprasītājas dalībvalsts teritorijas.

Tomēr 2. panta 8. punktā definēto dalībvalstu publiskajās kolekcijās ietilpstošu priekšmetu un priekšmetu, kas ietilpst kristīgās baznīcas vai citu reliģisku institūciju inventārā, gadījumā dalībvalstīs, kur attiecīgās valsts tiesību aktos tie pakļauti īpašai aizsardzībai, atgriešanas procesiem piemērojams 75 gadu termiņš, izņemot dalībvalstīs, kurās procesiem netiek piemērots termiņš, vai dalībvalstu divpusējo nolīgumu gadījumā, kuros tiek paredzēts termiņš, kas pārsniedz 75 gadus.

2. Atgriešanas procesu nevar ierosināt, ja kultūras priekšmeta izvešana no pieprasītājas dalībvalsts teritorijas vairs nav nelikumīga laikā, kad to paredzēts ierosināt.

9. pants

Izņemot to, kā citādi tiek noteikts 8. un 14. pantā, kompetentā tiesa norīko attiecīgā kultūras priekšmeta atgriešanu, ja tas atzīts par kultūras priekšmetu 2. panta 1. punkta nozīmē un par nelikumīgi izvestu no valsts teritorijas.

10. pants

Ja ir norīkota priekšmeta atgriešana, pieprasījumu saņemošās dalībvalsts kompetentā tiesa nosaka valdītājam taisnīgu kompensāciju saskaņā ar lietas apstākļiem ar noteikumu, ka valdītājs pierāda, ka, iegādājoties priekšmetu, tas ir rīkojies ar pienācīgu rūpību.

Lai noteiktu, vai valdītājs ir rīkojies ar pienācīgu rūpību, ņem vērā visus iegādes apstākļus, jo īpaši dokumentāciju par priekšmeta izcelsmi, nepieciešamās izvešanas atļaujas saskaņā ar pieprasītājas dalībvalsts tiesību aktiem, pušu raksturu, samaksāto cenu, to, vai valdītājs ir pārbaudījis pieejamos zagtu kultūras priekšmetu reģistrus un jebkādu būtisku informāciju, ko tas pamatoti būtu varējis iegūt, vai arī īstenojis kādus citus pasākumus, ko saprātīga persona būtu veikusi šādā situācijā.

Dāvinājuma vai mantošanas gadījumā valdītājs nav izdevīgākā situācijā kā persona, no kuras tas minētajā ceļā ieguvis priekšmetu.

Pieprasītāja dalībvalsts minēto kompensāciju izmaksā pēc priekšmeta atgriešanas.

11. pants

Izdevumus, kas rodas, īstenojot tiesas nolēmumu par kultūras priekšmeta atgriešanu, sedz pieprasītāja dalībvalsts. Tas pats attiecas uz 5. panta 4. punktā minēto pasākumu izmaksām.

12. pants

Taisnīgas kompensācijas un attiecīgi 10. un 11. pantā minēto izdevumu samaksa neskar pieprasītājas dalībvalsts tiesības veikt pasākumus šo summu atgūšanai no personām, kas ir atbildīgas par kultūras priekšmeta nelikumīgu izvešanu no tās teritorijas.

13. pants

Kultūras priekšmeta īpašuma tiesības pēc tā atgriešanas reglamentē pieprasītājas dalībvalsts tiesību akti.

14. pants

Šī direktīva attiecas tikai uz kultūras priekšmetiem, kuri nelikumīgi izvesti no dalībvalsts teritorijas 1993. gada 1. janvārī vai pēc tam.

15. pants

1. Katra dalībvalsts var piemērot šajā direktīvā paredzēto kārtību, lai atgrieztu citus kultūras priekšmetus, kas nav definēti 2. panta 1. punktā.
2. Katra dalībvalsts var piemērot šajā direktīvā paredzēto kārtību tādu kultūras priekšmetu atgriešanas pieprasījumiem, kuri nelikumīgi izvesti no citu dalībvalstu teritorijas līdz 1993. gada 1. janvārim.

16. pants

Šī direktīva neskar nevienu civillietu vai krimināllietu, ko saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem varētu ierosināt pieprasītāja dalībvalsts un/vai nozagtā kultūras priekšmeta īpašnieks.

17. pants

1. Līdz 2015. gada 18. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.
2. Ik pēc pieciem gadiem Komisija sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārskata ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un efektivitāti. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno attiecīgus priekšlikumus.

18. pants

Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumā iekļauj šādu punktu:

“8. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/60/ES (2014. gada 15. maijs) par no dalībvalsts teritorijas neliem izveidotu kultūras priekšmetu atgriešanu un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (*): 5. un 7. pants.

(*) OV L 159, 28.5.2014., 1. lpp.”

19. pants

1. Līdz 2015. gada 18. decembrim dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. panta 1. punktu, 5. panta pirmās daļas 3. punktu, 5. panta otro daļu, 7. panta trešo daļu, 8. panta 1. punktu, 10. panta pirmo un otro daļu un 17. panta 1. punktu.

Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos iekļauj arī paziņojumu, ka spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos esošās atsauces uz direktīvu, kas atcelta ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Direktīvu 93/7/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar I pielikuma A daļā minētajām direktīvām, ar šo atceļ no 2015. gada 19. decembra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem I pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

21. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 2. panta 2. līdz 8. punktu, 3. un 4. pantu, 5. panta pirmās daļas 1. punktu, 2. punktu un 4. līdz 6. punktu, 6. pantu, 7. panta pirmo un otro daļu, 8. panta 2. punktu, 9. pantu, 10. panta trešo un ceturto daļu un 11. līdz 16. pantu piemēro no 2015. gada 19. decembra.

22. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

A DAĻA

**Atceltā direktīva ar tās sekojošo grozījumu sarakstu
(minēti 20. pantā)**

Padomes Direktīva 93/7/EEK	(OV L 74, 27.3.1993., 74. lpp.)
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/100/EK	(OV L 60, 1.3.1997., 59. lpp.)
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/38/EK	(OV L 187, 10.7.2001., 43. lpp.)

B DAĻA

**Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos
(minēti 20. pantā)**

Direktīva	Transponēšanas termiņš
93/7/EEK	15.12.1993. (Beļģijai, Vācijai un Nīderlandei – 15.3.1994.).
96/100/EK	1.9.1997.
2001/38/EK	31.12.2001.

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 93/7/EEK	Šī direktīva
—	1. pants
1. panta 1. punkta pirmais ievilkums	2. panta 1. punkts
1. panta 1. punkta otrā ievilkuma ievadvārdi	—
1. panta 1. punkta otrā ievilkuma pirmā apakšievilkuma pirmā frāze	—
1. panta 1. punkta otrā ievilkuma pirmā apakšievilkuma otrā frāze	2. panta 8. punkts
1. panta 1. punkta otrā ievilkuma otrais apakšievilkums	—
1. panta 2. punkta pirmais ievilkums	2. panta 2. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkta otrais ievilkums	2. panta 2. punkta b) apakšpunkts
1. panta 3. līdz 7. punkts	2. panta 3. līdz 7. punkts
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
4. panta ievaddaļa	5. panta pirmās daļas ievaddaļa
4. panta 1. un 2. punkts	5. panta pirmās daļas 1. un 2. punkts
4. panta 3. punkts	5. panta pirmās daļas 3. punkts
4. panta 4. līdz 6. punkts	5. panta pirmās daļas 4. līdz 6. punkts
—	5. panta otrā daļa
5. panta pirmā daļa	6. panta pirmā daļa
5. panta otrās daļas pirmais ievilkums	6. panta otrās daļas a) apakšpunkts
5. panta otrās daļas otrais ievilkums	6. panta otrās daļas b) apakšpunkts
6. panta pirmā daļa	7. panta pirmā daļa
6. panta otrā daļa	7. panta otrā daļa
—	7. panta trešā daļa
7. panta 1. un 2. punkts	8. panta 1. un 2. punkts
8. pants	9. pants
9. panta pirmā daļa	10. panta pirmā daļa
9. panta otrā daļa	—
—	10. panta otrā daļa
9. panta trešā un ceturtā daļa	10. panta trešā un ceturtā daļa
10. līdz 15. pants	11. līdz 16. pants
16. panta 1. un 2. punkts	17. panta 1. un 2. punkts
16. panta 3. punkts	—
16. panta 4. punkts	—
17. pants	—
—	18. pants
18. pants	19. pants
—	20. pants
—	21. pants

Direktīva 93/7/EEK	Šī direktīva
19. pants	22. pants
Pielikums	—
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/67/ES**(2014. gada 15. maijs)**

par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula")

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir iekšējā tirgus pamatprincipi, kas noteikti Līgumā par Eiropas Savienības darbību ("LESD"). Savienība padziļina minēto principu īstenošanu ar mērķi garantēt vienlīdzīgus noteikumus uzņēmumiem un darba ņēmēju tiesību ievērošanu.
- (2) Pakalpojumu sniegšanas brīvība ir arī uzņēmumu tiesības sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī, uz kuru uzņēmumi uz laiku var norīkot savus darba ņēmējus, lai tur sniegtu minētos pakalpojumus. Darba ņēmēju norīkošanas nolūkā ir nepieciešams nošķirt šo brīvību no darba ņēmēju pārvietošanās brīvības, kas katram pilsonim dod tiesības brīvi pārvietoties uz citu dalībvalsti, lai strādātu un dzīvotu tur minētajā nolūkā, un aizsargā pret diskrimināciju saistībā ar nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem salīdzinājumā ar attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem.
- (3) Attiecībā uz darba ņēmējiem, kas uz laiku norīkoti veikt darbu, lai sniegtu pakalpojumus dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kur viņi parasti veic darbu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK ⁽⁴⁾ iedibina skaidri formulētu nodarbinātības noteikumu kopumu, kuri pakalpojumu sniedzējam jāievēro dalībvalstī, uz kuru veic norīkošanu darbā, lai nodrošinātu attiecīgo norīkoto darba ņēmēju pamataizsardzību.
- (4) Visiem pasākumiem, kurus ievieš saskaņā ar šo direktīvu, vajadzētu būt pamatotiem un samērīgiem, lai neradītu administratīvo slogu un neierobežotu uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) potenciālu jaunu darbvieta radīšanā, vienlaikus aizsargājot norīkotos darba ņēmējus.
- (5) Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 96/71/EK, neradot nevajadzīgu administratīvo slogu pakalpojumu sniedzējiem, ir svarīgi, lai būtiskie faktiskie apstākļi, kas minēti šīs direktīvas noteikumos par patiesas norīkošanas konstatēšanu un ļaunprātīgas izmantošanas un apiešanas novēršanu, tiktu uzskatīti par orientējošiem un nepilnīgiem. Jo īpaši nebūtu jāizvirza prasība, ka ikvienā norīkošanas gadījumā ir jānodrošina visi elementi.

⁽¹⁾ OV C 351, 15.11.2012., 61. lpp.⁽²⁾ OV C 17, 19.1.2013., 67. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. maija lēmums.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

- (6) Neraugoties uz to, ka faktisko elementu novērtējums jāpielāgo katram konkrētam gadījumam un jāņem vērā situācijas īpatnības, situācijas, kam raksturīgi vieni un tie paši elementi, nedrīkstētu novest pie tā, ka kompetentās iestādes dažādās dalībvalstīs izdara atšķirīgus juridiskos secinājumus vai novērtējumu.
- (7) Lai novērstu, izvairītos no tā un apkarotu to, ka uzņēmumi ļaunprātīgi izmanto vai apiet piemērojamos noteikumus, nepareizi vai krāpnieciskos nolūkos izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas noteikta LESD, un/vai piemērojot Direktīvas 96/71/EK, un nepieļautu un apkarotu šādu parādību, būtu jāuzlabo jēdziena “norīkošana darbā” īstenošana un pārraudzība un Savienības līmenī jāievieš vienveidīgāki elementi, kas sekmē vienotu interpretāciju.
- (8) Tādēļ uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei jāpārbauda tie būtiskie faktiskie apstākļi, kas raksturo jēdziena “norīkošana darbā” īslaicīgumu, un nosacījumu, ka darba devējs faktiski veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, no kuras veic norīkošanu darbā, ja nepieciešams, darot to ciešā sadarbībā ar uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti.
- (9) Apsverot uzņēmuma apgrozījumu dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, lai noteiktu, vai minētais uzņēmums tiešām veic būtiskas darbības, kas nav tikai iekšējās vadības un/vai administratīvās darbības, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā valūtu pirkjspējas atšķirības.
- (10) Šajā direktīvā noteiktie elementi attiecībā uz norīkošanas īstenošanu un pārraudzību var arī palīdzēt kompetentajām iestādēm noteikt darba ņēmējus, kuri nepatiesi deklarēti kā pašnodarbinātie. Saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK darba ņēmēja definīcija ir definīcija, ko piemēro tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā darba ņēmējs ir norīkots darbā. Norīkošanas jēdziena precizēšana un uzlabota pārraudzība, ko veic attiecīgās kompetentās iestādes, varētu veicināt juridisko noteiktību un sniegtu noderīgu instrumentu cīņā ar fiktīvu pašnodarbinātību, kā arī nodrošinātu, ka norīkotie darba ņēmēji netiek nepatiesi deklarēti kā pašnodarbinātie, tādējādi palīdzot novērst, nepieļaut un apkarot piemērojamo noteikumu apiešanu.
- (11) Ja nav patiesas norīkošanas un rodas tiesību normu kolīzija, būtu pienācīgi jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) ⁽¹⁾ vai Romas konvencijas ⁽²⁾ noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt, ka darba ņēmējiem nedrīkst liegt aizsardzību, ko tiem nodrošina ar tādiem noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties ar līgumu vai no kuriem var atkāpties tikai tad, ja tas notiek par labu darba ņēmējiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek ieviesti noteikumi to darba ņēmēju pienācīgai aizsardzībai, kuri nav patiesi norīkoti.
- (12) Ja uzņēmumam nav Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 ⁽³⁾ minētās apliecības par piemērojamām sociālās nodrošināšanas tiesību aktiem, tā var būt norāde, ka situāciju nevajadzētu raksturot kā norīkošanu darbā uz laiku uz citu dalībvalsti, kas nav dalībvalsts, kurā attiecīgais darba ņēmējs parasti strādā saistībā ar pakalpojumu sniegšanu.
- (13) Šai direktīvai, tāpat kā Direktīvai 96/71/EK, nebūtu jāietekmē Regulas (EK) Nr. 883/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 ⁽⁴⁾ piemērošana.
- (14) LESD ir skaidri atzīta valstu darba attiecību sistēmu dažādība, kā arī sociālo partneru autonomija.
- (15) Saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanai daudzās dalībvalstīs ļoti liela nozīme ir sociālajiem partneriem, jo saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi tie var (pārmaiņus vai vienlaikus) noteikt atšķirīgus līmeņus piemērojamajām minimālajām algas likmēm. Sociālajiem partneriem būtu jāpaziņo un jāinformē par šīm likmēm.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

⁽²⁾ 1980. gada 19. jūnija Romas Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā (80/934/EEK) (OV L 266, 9.10.1980., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

- (16) Piemērota un efektīva īstenošana un izpilde ir būtiskākie elementi, lai aizsargātu darbā norīkoto darba ņēmēju tiesības un nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus pakalpojumu sniedzējiem, savukārt nepienācīga izpilde mazina šajā jomā piemērojamo Savienības tiesību aktu efektivitāti. Tāpēc ir būtiski, ka Komisija un dalībvalstis (un attiecīgā gadījumā – reģionālās un vietējās iestādes) cieši sadarbojas, nenoliedzot darba inspekciju un sociālo partneru lielo nozīmi šajā jautājumā. Turklāt izšķirīga nozīme ir savstarpējai uzticībai, sadarbības garam, nepārtrauktam dialogam un savstarpējai sapratnei.
- (17) Efektīvas pārraudzības procedūras dalībvalstīs ir būtiski svarīgas, lai izpildītu Direktīvu 96/71/EK un šo direktīvu, un tādēļ tās būtu jāizveido visā Savienībā.
- (18) Grūtības piekļūt informācijai par nodarbinātības noteikumiem un nosacījumiem ļoti bieži ir iemesls, kāpēc pakalpojumu sniedzēji nepiemēro spēkā esošos noteikumus. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šāda informācija ir vispārēji pieejama bez maksas, un ka efektīva piekļuve tai tiek nodrošināta ne tikai pakalpojumu sniedzējiem no citām dalībvalstīm, bet arī attiecīgajiem darbā norīkotajiem darba ņēmējiem.
- (19) Ja nodarbinātības noteikumus nosaka kolektīvie līgumi, kas ir pasludināti par vispārēji piemērojamiem, dalībvalstīm, vienlaikus ievērojot sociālo partneru autonomiju, būtu jānodrošina, ka šie koplīgumi pieejamā un pārredzamā veidā ir vispārēji pieejami.
- (20) Lai uzlabotu informācijas pieejamību, dalībvalstīs būtu jāizveido vienots informācijas avots. Katrai dalībvalstij būtu jānodrošina vienota oficiāla valsts tīmekļa vietne saskaņā ar tīmekļa piekļuves standartiem, kā arī jāizmanto citi piemēroti saziņas veidi. Vienotajai oficiālajai valsts tīmekļa vietnei vajadzētu būt vismaz tīmekļa vietņu portālam un tai vajadzētu būt kā vārtējam vai galvenajam ieejas punktam, skaidri un precīzi sniedzot saites uz attiecīgajiem informācijas avotiem, kā arī īsu informāciju par tīmekļa vietnes saturu un minētajām saitēm. Šādām vietnēm būtu jāaptver jo īpaši tās vietnes, kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem nolūkā veicināt uzņēmējdarbību un/vai attīstīt pārrobežu pakalpojumu sniegšanu. Uzņēmējām dalībvalstīm būtu jāsniedz informācija par to tiesību aktos paredzēto laiku, cik ilgi pakalpojumu sniedzējiem jāglabā dokumenti pēc norīkošanas perioda beigām.
- (21) Norīkotajiem darba ņēmējiem vajadzētu būt tiesībām saņemt no uzņēmējas dalībvalsts vispārēju informāciju par valsts tiesību aktiem un/vai praksi, kas uz viņiem attiecas.
- (22) Dalībvalstu administratīvajai sadarbībai un savstarpējai palīdzībai būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK noteikumiem par personu datu aizsardzību ⁽¹⁾, un tā būtu jāveic saskaņā ar dalībvalstu datu aizsardzības noteikumiem, ar kuriem īsteno Savienības tiesību aktus. Attiecībā uz administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI), tai būtu jāatbilst arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1024/2012 ⁽³⁾.
- (23) Lai nodrošinātu, ka pamatnoteikumi par nodarbinātības noteikumiem, kas jāievēro attiecībā uz norīkotiem darba ņēmējiem, tiek piemēroti pareizi, un pārraudzītu atbilstību tiem, būtu nepieciešams, ka dalībvalstis uz uzņēmumiem, kas pakalpojumu sniegšanas nolūkā norīko darba ņēmējus, attiecina tikai atsevišķas administratīvās prasības un kontroles pasākumus. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru šādas prasības un pasākumus var pamatot ar vispārējas nozīmes īpaši svarīgiem iemesliem, kas ietver darba ņēmēju tiesību efektīvu aizsardzību ar noteikumu, ka tie ir piemēroti noteiktā mērķa sasniegšanai un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai. Šādas prasības un pasākumus var noteikt tikai tad, ja kompetentās iestādes bez pieprasītās informācijas nevar efektīvi pildīt savu uzraudzības funkciju un/vai mazāk ierobežojoši pasākumi nenodrošinātu, ka to valsts kontroles pasākumu mērķi, ko uzskata par nepieciešamiem, tiktu sasniegti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti. (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

- (24) Pakalpojumu sniedzējam būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes visu norīkošanas laiku var pārbaudīt pakalpojuma sniedzēja deklarācijā norādīto norīkoto darba ņēmēju identitāti, kas nepieciešama, lai varētu veikt faktisku pārbaudi darba vietā.
- (25) Citā dalībvalstī uzņēmējdarbību veicošam pakalpojumu sniedzējam bez liekas kavēšanās būtu jāinformē kompetentās iestādes uzņēmējā dalībvalstī par jebkurām svarīgām izmaiņām deklarācijā iekļautajā informācijā, kas nepieciešama, lai varētu veikt faktisku pārbaudi darba vietā.
- (26) Pienākumam paziņot Komisijai administratīvās prasības un kontroles pasākumus nevajadzētu būt *ex-ante* apstiprināšanas procesam.
- (27) Lai nodrošinātu Direktīvas 96/71/EK labāku un vienādāku piemērošanu, kā arī tās praktisko izpildi, un pēc iespējas mazinātu piemērošanas un izpildes atšķirības Savienībā, dalībvalstīm savā teritorijā būtu jānodrošina, ka tiek veiktas efektīvas un adekvātas pārbaudes, tādējādi cita starpā veicinot cīņu pret nedeklarētu darbu saistībā ar norīkošanu darbā un ņemot vērā arī citas likumdošanas iniciatīvas, lai labāk risinātu šo jautājumu.
- (28) Dalībvalstīm attiecīgā gadījumā saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem un/vai praksi būtu jāiesniedz pārbaudītajam uzņēmumam pēc pārbaudes vai kontroles sagatavoto dokumentu, kurā ietverta visa attiecīgā informācija.
- (29) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir pieejams pietiekams darbinieku skaits ar prasmēm un kvalifikāciju, kas nepieciešama pārbaudīto efektīvai veikšanai, un būtu jāspēj bez liekas kavēšanās izpildīt šajā direktīvā paredzētos informācijas pieprasījumus, kas saņemti no uzņēmējas dalībvalsts vai no uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts.
- (30) Šajā ziņā ļoti liela nozīme ir darba inspekcijām, sociālajiem partneriem un citām pārraudzības struktūrām, un tām arī turpmāk jābūt izšķirīgām.
- (31) Lai spētu elastīgi reaģēt uz darba tirgu un darba attiecību sistēmu dažādību, konkrētus norīkoto darba ņēmēju nodarbinātības noteikumus izņēmuma kārtā drīkst pārraudzīt vadība un darba ņēmēji un/vai citi dalībnieki un/vai struktūras, ja tie attiecīgajām personām nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības līmeni un pārraudzību veic nediskriminējoši un objektīvi.
- (32) Dalībvalstu inspekcijas iestādēm un citām attiecīgajām pārraudzības un izpildes struktūrām būtu jāiesaistās sadarbībā un informācijas apmaiņā, kā tas noteikts attiecīgajos tiesību aktos, lai pārbaudītu, vai norīkotajiem darba ņēmējiem piemērojami noteikumi tiek ievēroti.
- (33) Ir īpaši vēlams, lai dalībvalstis iedibinātu saskaņotāku pieeju darba inspekcijas jomā. Turklāt būtu jāizvērtē nepieciešamība izstrādāt vienotus standartus nolūkā izveidot salīdzināmas metodes, praksi un standartu minimumu Savienības līmenī. Vienotu standartu izstrāde tomēr nedrīkstētu kavēt dalībvalstis to centienos efektīvi izskaust nedeklarētu darbu.
- (34) Lai atvieglotu Direktīvas 96/71/EK izpildi un nodrošinātu tās efektīvāku piemērošanu, būtu vajadzīgi efektīvi sūdzību iesniegšanas mehānismi, kurus darbā norīkotie darba ņēmēji var izmantot, lai iesniegtu sūdzību vai piedalītos procedūrās tieši vai – ar viņu piekrišanu – ar attiecīgo izraudzīto trešo pušu, piemēram, arodbiedrību vai citu apvienību, kā arī sociālo partneru kopīgi pārvaldīto struktūru starpniecību. Šie mehānismi būtu jāpiemēro, neskarot valsts procesuālos noteikumus par pārstāvību un aizstāvību tiesās un arodbiedrību un citu darba ņēmēju pārstāvju kompetences un citas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi.
- (35) Lai nodrošinātu, ka norīkotais darba ņēmējs saņem pareizu darba samaksu, un, ja piemaksas par norīkošanu darbā var uzskatīt par minimālās darba algas daļu, no darba algas šādas piemaksas būtu jāatskaita tikai tad, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, kolektīvajos līgumos un/vai uzņēmējas dalībvalsts praksē.

- (36) Tas, kā praksē tiek ievēroti noteikumi, kas jāpiemēro attiecībā uz norīkošanu darbā, un kā šajā ziņā tiek efektīvi aizsargātas darba ņēmēju tiesības, ir īpaši svarīgs jautājums apakšuzņēmēju ķēdēs, un tas būtu jānodrošina, veicot atbilstīgus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi un ievērojot Savienības tiesību aktus. Šādos pasākumos var ietilpt (pēc apspriešanās ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem) tāda mehānisma brīvprātīga ieviešana, saskaņā ar kuru paredz, ka līdztekus darba devēja atbildībai vai tās vietā tiešais apakšuzņēmējs atbild par visu neizmaksāto neto atalgojumu atbilstīgi minimālajām likmēm, kas noteiktas darba samaksai un/vai iemaksām sociālo partneru kopīgi pārvaldītos fondos vai struktūrās, kurus reglamentē ar tiesību aktiem vai kolektīviem līgumiem, ciktāl uz tiem attiecas Direktīvas 96/71/EK 3. panta 1. punkts. Tomēr dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var brīvi noteikt stingrākas atbildības normas vai veikt tālejošākus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, nodrošinot nediskriminējošu attieksmi un samērību.
- (37) Dalībvalstīm, kas ir ieviešas pasākumus, lai nodrošinātu, ka apakšuzņēmēju ķēdēs tiek ievēroti piemērojamie noteikumi, vajadzētu būt iespējai paredzēt, ka konkrētos gadījumos (apakš-)uzņēmējs nav atbildīgs vai tā atbildību var ierobežot gadījumos, ja (apakš-)uzņēmējs ir uzņēmies uzticamības pārbaudes pienākumus. Minētie pasākumi būtu jānosaka valsts tiesību aktos, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts konkrētos apstākļus, un tajos cita starpā var iekļaut darbuzņēmēja veiktos pasākumus saistībā ar to, lai dokumentētu atbilstību administratīvām prasībām un kontroles pasākumiem nolūkā nodrošināt, lai tiktu efektīvi pārraudzīts, ka tiek ievēroti darba ņēmēju norīkošanai darbā piemērojamie noteikumi.
- (38) Bažas rada tas, ka dalībvalstīm joprojām ir daudz grūtību atgūt pārrobežu administratīvos sodus un/vai naudas sodus, un tāpēc būtu jāpanāk, ka tiek risināta administratīvo sodu un/vai naudas sodu savstarpējā atzīšana.
- (39) Dalībvalstu sistēmas attiecībā uz uzlikto administratīvo sodu un/vai naudas sodu izpildes līdzekļiem pārrobežu situācijās atšķiras, tāpēc tiek ietekmēta iekšējā tirgus pareiza darbība, un rodas risks, ka nodrošināt darbā norīkotajiem darba ņēmējiem līdzvērtīgu aizsardzības līmeni visā Savienībā ir ļoti grūti vai pat neiespējami.
- (40) Būtu jānodrošina, ka tiek efektīvi izpildīti pamatnoteikumi, kas reglamentē darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas nolūkos, veicot īpašus pasākumus, kuros lielāko uzmanību pievērš finansiālu administratīvo sodu un/vai naudas sodu pārrobežu izpildei. Tādēļ dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana šai jomā ir būtiska, lai nodrošinātu augstāku, līdzvērtīgāku un salīdzināmāku aizsardzības līmeni, kas nepieciešams iekšējā tirgus pareizai darbībai.
- (41) Ja tiktu pieņemti vienoti noteikumi, ar kuriem paredz savstarpējās palīdzības sniegšanu, izpildes pasākumu atbalstu un saistītajām izmaksām, kā arī vienotas prasības par to lēmumu paziņošanu, kas saistīti ar piespriešajiem administratīvajiem sodiem un/vai naudas sodiem par Direktīvas 96/71/EK un šīs direktīvas neievērošanu, tiktu atrisināti vairāki praktiski pārrobežu izpildes jautājumi un tiktu garantēta labāka saziņa par šādiem lēmumiem, ko pieņemusi cita dalībvalsts, un to labāka izpilde.
- (42) Ja noskaidrojas, ka pakalpojumu sniedzējs tiešām neveic uzņēmējdarbību uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī vai uzņēmuma adrese vai dati nav patiesi, kompetentām iestādēm būtu nevis jāizbeidz process formālu iemeslu dēļ, bet jāturpina izmeklēšana, lai noteiktu tās fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kas ir atbildīga par norīkošanu darbā.
- (43) Tādu lēmumu atzīšanas, ar ko nosaka administratīvo sodu un/vai naudas sodu un pieprasa piedzīt šādu sodu un/vai naudas sodu, pamatā vajadzētu būt savstarpējas uzticības principam. Tādēļ noraidīšanas vai atteikuma atgūt administratīvo sodu un/vai naudas sodu iemesli būtu jāierobežo līdz nepieciešamajam minimumam.
- (44) Lai gan tiktu iedibināti vienotāki administratīvo sodu un/vai naudas sodu pārrobežu izpildes noteikumi un gadījumos, kad tie nav samaksāti, nepieciešami vienotāki kritēriji efektīvām turpmākām procedūrām, šiem noteikumiem nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence izveidot savu sodu, sankciju un naudas sodu sistēmu vai atgūšanas pasākumus, kas pieejami saskaņā ar to valsts tiesību aktiem. Tādēļ instrumentu, kas ļauj izpildīt šādus sodus un/vai naudas sodus, vajadzības gadījumā un ņemot vērā valsts tiesību aktus un/vai praksi pieprasījumu saņemšanā dalībvalstī, var pilnveidot, papildināt vai aizstāt ar dokumentu, saskaņā ar kuru instrumentu drīkst piemērot vai izpildīt pieprasījumu saņemšanā dalībvalstī.

- (45) Vienotākiem noteikumiem nebūtu ne jāgroza, ne jāmaina pienākums ievērot atbildētāju pamattiesības un pamatbrīvības, kā arī tiem piemērojamos juridiskos pamatprincipus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 6. pantā, piemēram, tiesības tikt uzklautam, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, tiesības uz taisnīgu tiesu vai arī principu *ne bis in idem*.
- (46) Šīs direktīvas mērķis nav nedz iedibināt saskaņotus noteikumus tiesiskās sadarbības jomā, jurisdikcijā, nedz atzīt un izpildīt lēmumus civillietās un komercietās, nedz arī izskatīt piemērojamo tiesību aktu jautājumus.
- (47) Šai direktīvā noteikto pienākumu neizpildes gadījumos dalībvalstīm būtu jāveic atbilstoši pasākumi, tostarp administratīvās procedūras un tiesvedība, un visos šādos gadījumos būtu jāparedz efektīvus, preventīvus un samērīgus sodus.
- (48) Šajā direktīvā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši personas datu aizsardzība (8. pants), brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt (15. pants), brīvība veikt uzņēmējdarbību (16. pants), tiesības uz kolektīvām sarunām un rīcību (28. pants), godīgiem un taisnīgiem darba apstākļiem (31. pants), tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (47. pants), nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību (48. pants) un tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu (*ne bis in idem*) (50. pants), un tā īstenojama saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (49) Lai veicinātu labāku un vienādāku Direktīvas 96/71/EK piemērošanu, ir lietderīgi gādāt par elektronisku informācijas apmaiņas sistēmu, kas atvieglotu administratīvo sadarbību, un kompetentajām iestādēm būtu pēc iespējas vairāk jāizmanto IMI. Tomēr tam nebūtu jākavē esošo vai turpmāko divpusējo vienošanos vai pasākumu piemērošana administratīvās sadarbības vai savstarpējas palīdzības jomā.
- (50) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, iedibināt atbilstošu noteikumu, pasākumu un kontroles mehānismu vispārīgu vienoto sistēmu, kas nepieciešami, lai labāk un vienādāk īstenotu, piemērotu un izpildītu praksē Direktīvu 96/71/EK, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (51) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš 2012. gada 19. jūlijā sniedza atzinumu ⁽¹⁾

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu iedibina tādu atbilstošu noteikumu, pasākumu un kontroles mehānismu kopuma vienoto sistēmu, kas nepieciešama, lai labāk un vienādāk īstenotu, piemērotu un izpildītu praksē Direktīvu 96/71/EK, tostarp pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu piemērojamo noteikumu ļaunprātīgu izmantošanu un apiešanu, neskarot Direktīvas 96/71/EK darbības jomu.

⁽¹⁾ OVC 27, 29.1.2013., 4. lpp.

Šīs direktīvas mērķis ir garantēt to, ka tiek ievērots pārrobežu pakalpojumu sniegšanai norīkoto darba ņēmēju pienācīgs tiesību aizsardzības līmenis, jo īpaši pakalpojumu sniegšanas dalībvalstī piemērojamo nodarbinātības noteikumu izpilde atbilstoši Direktīvas 96/71/EK 3. pantam, vienlaikus pakalpojumu sniedzējiem atvieglojot pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu un veicinot godīgu konkurenci starp pakalpojumu sniedzējiem, tādējādi atbalstot iekšējā tirgus darbību.

2. Šī direktīva nekādā veidā neietekmē dalībvalstīs un Savienības līmenī atzīto pamattiesību īstenošanu, tostarp tiesības vai brīvību streikot vai veikt citu rīcību, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi paredzēta konkrētajās dalībvalstu darba attiecību sistēmās. Tāpat tā neskar tiesības apspriest, noslēgt un izpildīt kolektīvos līgumus, kā arī kolektīvi rīkoties saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "kompetentā iestāde" ir iestāde vai struktūra, tostarp, iespējams, sakaru biroji, kā noteikts Direktīvas 96/71/EK 4. pantā, ko dalībvalsts izraudzījies Direktīvā 96/71/EK un šajā direktīvā paredzēto funkciju izpildei;
- b) "pieprasījuma iesniedzēja iestāde" ir dalībvalsts kompetentā iestāde, kas saistībā ar sodu un/vai naudas sodu sagatavo pieprasījumu par palīdzību, informāciju, paziņošanu vai atgūšanu, kā minēts VI nodaļā;
- c) "pieprasījuma saņēmēja iestāde" ir dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai pieprasījums par palīdzību, informāciju, paziņošanu un vai sodu un/vai naudas sodu atgūšanu tiek adresēts tā, kā minēts VI nodaļā.

3. pants

Kompetentās iestādes un sakaru biroji

Šīs direktīvas nolūkā dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi izraugās vienu vai vairākas kompetentās iestādes, starp kurām var būt arī Direktīvas 96/71/EK 4. pantā minētais(-ie) sakaru birojs(-i). Izraugoties kompetentās iestādes, dalībvalstis pienācīgi ievēro nepieciešamību nodrošināt tādas informācijas datu aizsardzību, ar ko ir notikusi apmaiņa, un to fizisko un juridisko personu juridiskās tiesības, kuras tā varētu skart. Dalībvalstīm ir galīgā atbildība par datu aizsardzības nodrošināšanu un skarto personu juridisko tiesību nodrošināšanu, un dalībvalstis ievieš piemērotus mehānismus, lai sasniegtu šo mērķi.

Dalībvalstis kompetento iestāžu kontaktinformāciju paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Komisija publicē un regulāri atjaunina kompetento iestāžu un sakaru biroju sarakstu.

Citas dalībvalstis un Savienības iestādes respektē dalībvalstu veikto kompetento iestāžu izvēli.

4. pants

Patiesas norīkošanas konstatēšana un ļaunprātīgas izmantošanas un apiešanas novēršana

1. Direktīvas 96/71/EK īstenošanas, piemērošanas un izpildes nolūkā kompetentās iestādes veic visu to būtisko faktisko apstākļu vispārēju novērtējumu, kurus tās uzskata par nepieciešamiem, tostarp jo īpaši novērtējot šā panta 2. un 3. punktā minētos elementus. Šie elementi ir paredzēti, lai palīdzētu kompetentajām iestādēm veikt pārbaudes un kontroles, kā arī gadījumos, ja tām ir iemesls uzskatīt, ka darba ņēmējs, iespējams, nav uzskatāms par norīkotu saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK. Minētie elementi ir indikatīvi kopējā veicamā novērtējuma faktori, un tādēļ tos neapļūko atsevišķi.

2. Lai noteiktu, vai uzņēmums patiešām veic būtiskas darbības, kas nav tikai iekšējās vadības un/vai administratīvās darbības, kompetentās iestādes veic visu to faktisko apstākļu kopējo novērtējumu, kuri, ņemot vērā ilgāku laikposmu, raksturo minētās darbības, ko uzņēmums ir veicis dalībvalstī, kur tas veic uzņēmējdarbību, un, ja nepieciešams, uzņēmējā dalībvalstī. Šādi elementi jo īpaši var būt:

- a) vieta, kur atrodas uzņēmuma juridiskā adrese un administrācija, birojs, kur tas maksā nodokļus un sociālā nodrošinājuma iemaksas, un kur attiecīgā gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem tam ir profesionālās darbības atļauja vai kur tas ir reģistrēts tirdzniecības palātā vai profesionālajās struktūrās;
- b) vieta, kur norīkotie darba ņēmēji pieņemti darbā un no kurienes tie norīkoti;
- c) tiesību akti, kas piemērojami līgumiem, kurus uzņēmums noslēdzis ar saviem darba ņēmējiem, no vienas puses, un ar saviem klientiem, no otras puses;
- d) vieta, kur uzņēmums veic saimniecisko pamatdarbību un nodarbina administratīvo personālu;
- e) izpildīto līgumu skaits dalībvalstī, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību, un/vai šajā dalībvalstī sasniegtais apgrozījums, cita starpā ņemot vērā jaundibinātu uzņēmumu un MVU īpašo situāciju.

3. Lai novērtētu, vai norīkotais darba ņēmējs veic darbu uz laiku dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kur viņš parasti strādā, pārbauda visus būtiskos faktus, kuri raksturo šādu darba ņēmēja darbu un stāvokli. Šādi elementi jo īpaši var būt:

- a) darbs, kas veikts ierobežotu laiku citā dalībvalstī;
- b) datums, kad norīkošana sākas;
- c) norīkošana darbā ir uz dalībvalsti, kas nav valsts, kurā vai no kuras norīkotais darba ņēmējs parasti veic savu darbu atbilstoši Regulai (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) un/vai Romas konvencijai;
- d) norīkotais darba ņēmējs atgriežas dalībvalstī, no kuras viņš norīkots darbā, vai gaidāms, ka viņš tajā atsāks darbu pēc tam, kad būs pabeigts darbs vai sniegti pakalpojumi, kuru veikšanai viņš bija norīkots;
- e) darbību veids;
- f) darba devējs, kas norīko darba ņēmēju, ir nodrošinājis vai sedzis ceļa, naktsmītnes un uzturēšanās izdevumus, un ja tā ir, tad kā tas ir darīts, vai par izdevumu segšanas veidu;
- g) visi iepriekšējie periodi, kad bijis norīkots tas pats vai cits (norīkotais) darba ņēmējs.

4. Neatbilstība vienam vai vairākiem 2. un 3. punktā minētajiem faktiskajiem apstākļiem automātiski neliecina par to, ka norīkošana nav notikusi. Šo elementu novērtējumu pielāgo katram konkrētajam gadījumam un ņem vērā situācijas īpatnības.

5. Šajā pantā minētos elementus, ko kompetentās iestādes izmanto, lai veiktu vispārējo novērtējumu par patiesu norīkošanu, var arī izmantot, lai noteiktu, vai persona atbilst darba ņēmējam piemērojamai definīcijai saskaņā ar Direktīvas 96/71/EK 2. panta 2. punktu. Dalībvalstīm cita starpā būtu jāvadās pēc faktiem, kas saistīti ar darbu veikšanu, pakļautību un darba ņēmēju darba samaksu, un neraugoties uz to, kā attiecības raksturo jebkāds līgums vai cita veida vienošanās, kas, iespējams, panākta starp pusēm.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS PIEEJAMĪBA

5. pants

Uzlabota pieeja informācijai

1. Dalībvalstis veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka informācija par Direktīvas 96/71/EK 3. pantā minētajiem nodarbinātības noteikumiem, kuri pakalpojumu sniedzējiem ir jāpiemēro un jāizpilda, ir skaidri, pārredzami, pilnīgi un vienkārši, un bez maksas vispārēji pieejama no attāluma un elektroniski, tādos formātos un pēc tādiem tīmekļa pieejamības standartiem, kas piekļuvi nodrošina personām ar invaliditāti, un lai nodrošinātu, ka Direktīvas 96/71/EK 4. pantā minētie sakaru biroji vai kompetentās valsts iestādes spētu efektīvi pildīt savus pienākumus.

2. Lai vēl vairāk uzlabotu piekļuvi informācijai, dalībvalstis:

- a) vienotajā oficiālajā tīmekļa vietnē attiecīgajā dalībvalstī un citos piemērotos veidos skaidri, detalizēti, lietotājam saprotamā veidā un pieejamā formātā norāda, kuri nodarbinātības noteikumi un/vai kuras savu (valsts un/vai reģionālo) tiesību aktu daļas ir jāpiemēro dalībvalsts teritorijā norīkotajiem darba ņēmējiem;
- b) veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai vienotajā oficiālajā tīmekļa vietnē attiecīgajā dalībvalstī un citos piemērotos veidos darītu vispārēji pieejamu informāciju par to, kuri kolektīvie līgumi ir piemērojami un attiecībā uz ko tos piemēro, un kurus nodarbinātības noteikumus piemēro citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzēji saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK, tostarp, ja iespējams, tiek ievietotas saites uz esošām tīmekļa vietnēm un pārējiem kontaktpunktiem, jo īpaši attiecīgajiem sociālajiem partneriem;
- c) darba ņēmējiem un pakalpojumu sniedzējiem informāciju bez maksas dara pieejamu uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) un visatbilstošākajās valodās, ņemot vērā tās darba tirgus prasības, izvēli atstājot uzņēmējas dalībvalsts ziņā. Šo informāciju, ja iespējams, sniedz bukleta veidā, kurā ietverts svarīgāko piemērojamo nodarbinātības noteikumu kopsavilkums, tostarp arī procedūru apraksts sūdzību iesniegšanai, un šo informāciju pēc pieprasījuma sniedz formātos, ko var izmantot personas ar invaliditāti; sīkāka papildu informācija par nodarbinātības un sociālajiem nosacījumiem, ko piemēro norīkotajiem darba ņēmējiem, tostarp noteikumi par darba drošību un veselības aizsardzību, ir viegli pieejama un bez maksas;
- d) uzlabo attiecīgās informācijas pieejamību un skaidrību, jo īpaši attiecībā uz informāciju, kas sniegta a) apakšpunktā minētajā vienotajā oficiālajā tīmekļa vietnē attiecīgajā dalībvalstī;
- e) norāda kontaktpersonu, kas sakaru birojā ir atbildīga par informācijas pieprasījumu apstrādi;
- f) atjaunina par katru valsti sniegto informāciju.

3. Komisija arī turpmāk informācijas pieejamības jomā sniedz atbalstu dalībvalstīm.

4. Ja saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, tradīcijām un praksi, tostarp pilnībā ievērojot sociālo partneru neatkarību, Direktīvas 96/71/EK 3. pantā minētos nodarbinātības noteikumus un nosacījumus nosaka koplīgumi saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 1. un 8. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka minētie noteikumi un nosacījumi pieejamā un pārredzamā veidā tiek darīti pieejami pakalpojumu sniedzējiem no citām dalībvalstīm un norīkotajiem darba ņēmējiem, un šā jautājuma risināšanā iesaista sociālos partnerus. Attiecīgajā informācijā jo īpaši būtu jāiekļauj atšķirīgās minimālās algas likmes un to veidojošie elementi, izmaksājamā atalgojuma aprēķina metode un attiecīgā gadījumā kritēriji, pēc kuriem nosaka iedalījumu atšķirīgās darba algas kategorijās.

5. Dalībvalstis norāda iestādes un struktūras to teritorijā, kurās darba ņēmēji un uzņēmumi var vērsties pēc vispārīgas informācijas par valsts tiesību aktiem un praksi, kas tiem piemērojama saistībā ar to tiesībām un pienākumiem.

III NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

6. pants

Savstarpējā palīdzība – vispārīgi principi

1. Dalībvalstis cieši sadarbojas un bez liekas kavēšanās savstarpēji cita citai palīdz, lai veicinātu šīs direktīvas un Direktīvas 96/71/EK īstenošanu, piemērošanu un praktisko izpildi.

2. Dalībvalstu sadarbība jo īpaši ietver atbildēšanu uz argumentētiem kompetento iestāžu pieprasījumiem sniegt informāciju un lūgumiem veikt pārbaudes, inspekcijas un izmeklēšanas par Direktīvas 96/71/EK 1. panta 3. punktā minētajām darbā norīkošanas situācijām, tostarp izmeklēšanu attiecībā uz darba ņēmēju darbā norīkošanai piemērojamo noteikumu neievērošanu vai ļaunprātīgu izmantošanu. Informācijas pieprasījumos ietver informāciju attiecībā uz iespējamu administratīva soda un/vai naudas soda atgūšanu vai paziņošanu par lēmumu, ar ko piemēro VI nodaļā minēto sodu un/vai naudas sodu.

3. Dalībvalstu sadarbībā var ietvert arī dokumentu nosūtīšanu un izsniegšanu.

4. Lai atbildētu uz lūgumu pēc palīdzības, kas saņemts no citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā, sniedz to kompetentajām iestādēm visu informāciju, kas nepieciešama, lai varētu uzraudzīt to darbības saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus gadījumā, ja šāda informācija netiek sniegta.

5. Ja rodas grūtības izpildīt informācijas pieprasījumu vai veikt pārbaudes, inspekcijas vai izmeklēšanas, attiecīgā dalībvalsts bez kavēšanās informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti, lai rastu risinājumu.

Ja problēmas attiecībā uz informācijas apmaiņu turpinās vai pastāvīgi tiek saņemti atteikumi sniegt informāciju, tiek informēta Komisija (nepieciešamības gadījumā izmantojot IMI), un tā veic nepieciešamos pasākumus.

6. Dalībvalstis šādos termiņos sniedz citu dalībvalstu vai Komisijas prasīto informāciju elektroniskā veidā:

a) steidzamos gadījumos, kad ir jāsaņem informācija no reģistriem, piemēram, par PVN reģistrācijas apstiprinājumu, lai pārbaudītu, vai uzņēmējdarbība tiek veikta citā dalībvalstī, – cik iespējams ātri un ne ilgāk par divām darba dienām no pieprasījuma saņemšanas.

Steidzamības iemeslus skaidri norāda pieprasījumā, tostarp kādas ziņas minētās steidzamības pamatojumam;

b) attiecībā uz citiem informācijas pieprasījumiem – ilgākais 25 darba dienās no pieprasījuma saņemšanas brīža, ja vien dalībvalstis nav savstarpēji vienojušās par īsāku termiņu.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka reģistrus, kuros ir iekļauti pakalpojumu sniedzēji un kurus var izmantot kompetentās iestādes to teritorijā, saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem var izmantot arī pārējo dalībvalstu līdzvērtīgas kompetentās iestādes, lai īstenotu šo direktīvu un Direktīvu 96/71/EK, ciktāl minētos reģistrus dalībvalstis ir iekļāvušas IMI.

8. Dalībvalstis nodrošina to, ka informāciju, ar ko apmainās 2. panta a) punktā minētās struktūras vai kas tām ir nodota, izmanto tikai saistībā ar lietu(-ām), kuras(-u) dēļ tā pieprasīta.

9. Savstarpēju administratīvu sadarbību un palīdzību nodrošina bez maksas.

10. Informācijas pieprasījums neliedz kompetentajām iestādēm veikt pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem valsts un Savienības tiesību aktiem, lai izmeklētu un novērstu Direktīvas 96/71/EK vai šīs direktīvas iespējamus pārkāpumus.

7. pants

Dalībvalstu loma administratīvajā sadarbībā

1. Saskaņā ar Direktīvas 96/71/EK 4. un 5. pantā paredzētajiem principiem laikā, kamēr darba ņēmējs ir norīkots darbā citā dalībvalstī, uzņēmējas dalībvalsts iestādes nepieciešamības gadījumā sadarbībā ar uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts iestādēm ir atbildīgas par to nodarbinātības noteikumu un nosacījumu pārbaudi, kas jāievēro saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK.
2. Pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts turpina kontrolēt, pārraudzīt un veikt nepieciešamos uzraudzības vai izpildes pasākumus atbilstoši valsts tiesību aktiem, praksei un administratīvajām procedūrām attiecībā uz darba ņēmējiem, kuri norīkoti darbā citā dalībvalstī.
3. Pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts palīdz dalībvalstij, uz kuru notiek norīkošana darbā, nodrošināt to nosacījumu izpildi, kas piemērojami saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK un šo direktīvu. Minētā atbildība nekādā veidā neietekmē tās dalībvalsts, uz kuru notiek norīkošana, iespējas pārraudzīt, kontrolēt vai veikt visus vajadzīgos uzraudzības vai izpildes pasākumus saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvu 96/71/EK.
4. Ja ir zināmi fakti, kas norāda uz iespējamiem pārkāpumiem, dalībvalsts pēc savas iniciatīvas un bez liekas kavēšanās paziņo attiecīgajai dalībvalstij visu attiecīgo informāciju.
5. Attiecībā uz katru pakalpojumu sniegšanas gadījumu vai katru pakalpojumu sniedzēju uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var arī lūgt uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts kompetentās iestādes sniegt informāciju par pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības likumību un viņa labu rīcību, kā arī par piemērojamo noteikumu pārkāpumu neesamību. Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts kompetentās iestādes sniedz šo informāciju saskaņā ar 6. pantu.
6. Šajā pantā paredzētie pienākumi nenozīmē, ka uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij jāveic faktu pārbaudes un kontroles tās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, kurā pakalpojums tiek sniegts. Šādas pārbaudes un kontroles saskaņā ar 10. pantu un atbilstīgi uzraudzības pilnvarām, kas paredzētas uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktos, praksē un administratīvajās procedūrās un kuras ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, vajadzības gadījumā var veikt uzņēmējas dalībvalsts iestādes pēc savas iniciatīvas vai pēc uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījuma.

8. pants

Papildu pasākumi

1. Dalībvalstis ar Komisijas palīdzību veic papildu pasākumus, lai izstrādātu, atvieglotu un sekmētu apmaiņu starp ierēdņiem, kuri atbildīgi par administratīvās sadarbības un savstarpējās palīdzības īstenošanu, kā arī par piemērojamo noteikumu ievērošanas un izpildes pārraudzību. Dalībvalstis var arī veikt papildu pasākumus, lai atbalstītu tās organizācijas, kas sniedz informāciju norīkotajiem darba ņēmējiem.
2. Komisija izvērtē finanšu atbalsta nepieciešamību, lai vēl vairāk uzlabotu administratīvo sadarbību un vairotu savstarpējo uzticību, izmantojot projektus, tostarp veicinot attiecīgo ierēdņu apmaiņu un mācības, kā arī izstrādā, atvieglo un sekmē labās prakses, tostarp sociālo partneru labās prakses, iniciatīvas Savienības līmenī, piemēram, tādu datubāzu vai kopīgu vietņu izveidi un atjaunināšanu, kurās ietverta vispārēja vai specifiska nozares informācija par nodarbinātības noteikumiem un nosacījumiem, kuri jāievēro, kā arī ar norīkošanas procesu saistītu visaptverošu datu apkopošanu un novērtēšanu.

Ja Komisija secina, ka šāda nepieciešamība pastāv, tā izmanto pieejamos finansēšanas instrumentus, kuru mērķis ir stiprināt administratīvo sadarbību, vienlaikus neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes pilnvaras budžeta procedūrā.

3. Ievērojot sociālo partneru autonomiju, Komisija un dalībvalstis var nodrošināt pienācīgu atbalstu tām sociālo partneru attiecīgām iniciatīvām Savienības un valsts līmenī, kuru mērķis ir informēt uzņēmumus un darba ņēmējus par piemērojamiem nodarbinātības noteikumiem, kas paredzēti šajā direktīvā un Direktīva 96/71/EK.

IV NODAĻA

ATBILSTĪBAS PĀRRAUDZĪŠANA

9. pants

Administratīvās prasības un kontroles pasākumi

1. Dalībvalstis var noteikt tikai tādas administratīvās prasības un kontroles pasākumus, kas nepieciešami efektīvas pārraudzības nodrošināšanai attiecībā uz šajā direktīvā un Direktīvā 96/71/EK noteikto pienākumu ievērošanu, ja tie ir pamatoti un samērīgi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

Šajā nolūkā dalībvalstis var jo īpaši noteikt šādus pasākumus:

- a) pienākums, kas uzlikts pakalpojumu sniedzējam, kurš veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, iesniegt vienkāršu deklarāciju valsts atbildīgajās kompetentajās iestādēs vēlākais pakalpojumu sniegšanas sākumā, tajā uzņēmējas dalībvalsts (vienā) oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai citā(-ās) valodā(-ās), ko uzņēmēja dalībvalsts pieņēmusi, sniedzot attiecīgu informāciju, kas nepieciešama, lai varētu veikt faktisku pārbaudi darba vietā, tostarp:
 - i) pakalpojumu sniedzēja identitāte;
 - ii) paredzamais skaidri identificējamais norīkoto darba ņēmēju skaits;
 - iii) e) un f) apakšpunktā minētās personas;
 - iv) darbā norīkošanas paredzamais ilgums, plānotais sākuma un beigu datums;
 - v) darba vietas adrese(-es) un
 - vi) pakalpojumu veids, kas pamato norīkošanu;
 - b) pienākums glabāt vai darīt pieejamu darba līguma vai līdzvērtīga dokumenta Direktīvas 91/533/EEK ⁽¹⁾ nozīmē, tostarp, ja tas ir piemēroti vai atbilstoši, vajadzības gadījumā minētās direktīvas 4. pantā norādītā papildu informācija, algas aprēķinu, darba laika uzskaites lapu, kurās norādīts katras dienas darba laika sākums, beigas un ilgums, un algas izmaksu apliecināšu dokumentu vai tiem līdzvērtīgu dokumentu kopijas, pavairot un/vai saglabāt tās papīra vai elektroniskā veidā darbā norīkošanas laikā pieejamā un skaidri norādītā vietā tās teritorijā, piemēram, darba vietā, būvlaukumā, vai transporta nozares mobilo darba ņēmēju gadījumā – bāzē vai transporta līdzeklī, ar kuru tiek sniegts pakalpojums;
 - c) pienākums iesniegt b) apakšpunktā minētos dokumentus saprātīgā laikposmā pēc uzņēmējas dalībvalsts iestāžu pieprasījuma pēc darbā norīkošanas perioda beigām;
 - d) pienākums iesniegt b) apakšpunktā minēto dokumentu tulkojumu (vienā no) uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā(-ām) valodā(-ām) vai citā(-ās) valodā(-ās), kas ir pieņemama(-as) uzņēmējai dalībvalstij;
 - e) pienākums iecelt personu, kas ir atbildīga par sakariem ar tās uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tiek sniegti pakalpojumi, un vajadzības gadījumā izsūtīt un saņemt dokumentus un/vai paziņojumus;
 - f) pienākums vajadzības gadījumā iecelt kontaktpersonu, kas darbojas kā pārstāvis un ar kuras starpniecību attiecīgie sociālie partneri var mēģināt pamudināt pakalpojumu sniedzēju sākt darba koplīguma slēgšanas sarunas uzņēmējā dalībvalstī atbilstoši valsts tiesību aktiem un/vai praksei laikposmā, kurā tiek sniegti pakalpojumi. Šī persona var nebūt tā, kas minēta e) apakšpunktā, un viņai nav jābūt klātesošai uzņēmējā dalībvalstī, bet tai jābūt pieejamai pēc saprātīga un pamatota pieprasījuma.
2. Dalībvalstis var noteikt citas administratīvās prasības un kontroles pasākumus gadījumam, ja rastos situācijas vai jauni notikumi, no kuriem izriet, ka esošās administratīvās prasības un kontroles pasākumi nav pietiekami vai efektīvi, lai nodrošinātu efektīvu pārraudzību attiecībā uz šajā direktīvā un Direktīvā 96/71/EK noteikto pienākumu ievērošanu, ja tie ir pamatoti un samērīgi.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 91/533/EEK (1991. gada 14. oktobris) par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 18.10.1991., 32. lpp.).

3. Šis pants neskar citus pienākumus, kas izriet no Savienības tiesību aktiem, ieskaitot tos, kas izriet no Padomes Direktīvas 89/391/EEK ⁽¹⁾ un Regulas (EK) Nr. 883/2004, un/vai pasākumus, kas veikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz darba ņēmēju aizsardzību vai nodarbinātību, ar noteikumu, ka tie ir vienādi piemērojami arī uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, un ka tie ir pamatoti un samērīgi.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai procedūras un kārtība attiecībā uz darba ņēmēju norīkošanu darbā saskaņā ar šo pantu uzņēmumiem būtu izpildāma lietotājam saprotamā veidā – attālināti un pēc iespējas izmantojot elektroniskos līdzekļus.

5. Dalībvalstis paziņo Komisijai un informē pakalpojumu sniedzējus par visiem 1. un 2. punktā minētajiem pasākumiem, ko tās piemēro vai ir īstenojušas. Komisija minētos pasākumus paziņo pārējām dalībvalstīm. Informāciju pakalpojumu sniedzējiem dara vispārēji pieejamu vienotajā valsts tīmekļa vietnē attiecīgajā(-ās) svarīgākajā(-ās) valodā(-ās), kuru(-as) nosaka attiecīgā dalībvalsts.

Komisija cieši pārrauga 1. un 2. punktā minēto pasākumu piemērošanu, novērtē to atbilstību Savienības tiesību aktiem un vajadzības gadījumā veic nepieciešamos pasākumus saskaņā ar pilnvarām, kuras tai piešķirtas ar LESD.

Komisija regulāri informē Padomi par pasākumiem, par kuriem paziņojušas dalībvalstis un, vajadzības gadījumā, par situāciju saistībā ar tās analīzi un/vai novērtējumu.

10. pants

Pārbaudes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek ieviestas pienācīgas un efektīvas pārbaudes un tiek izveidoti pārraudzības mehānismi, kas paredzēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi, un ka valsts tiesību aktos noteiktās iestādes veic efektīvas un atbilstošas pārbaudes to teritorijā, lai kontrolētu un pārraudzītu Direktīvas 96/71/EK noteikumu ievērošanu un ņemtu vērā attiecīgos šīs direktīvas noteikumus un tādējādi garantētu to pienācīgu piemērošanu un izpildi. Kaut pastāv arī iespēja veikt izlases veida pārbaudi, pārbaudes galvenokārt balstās uz riska novērtējumu, ko veic kompetentās iestādes. Riska novērtējumā var noteikt darbības nozares, kurās pakalpojumu sniegšanai norīkoto darba ņēmēju nodarbinātība ir koncentrēta viņu teritorijā. Veicot šādu riska novērtējumu, jo īpaši var ņemt vērā lielu infrastruktūras projektu īstenošanu, garas apakšuzņēmēju ķēdes, ģeogrāfisko tuvumu, konkrētu nozaru vajadzības un īpašas problēmas, iepriekšējos pārkāpumus, kā arī dažu darba ņēmēju grupu neaizsargātību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pārbaudes un kontroles attiecībā uz atbilstību šim pantam nav diskriminējošas un/vai nesamērīgas, vienlaikus ņemot vērā attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

3. Ja informācija ir nepieciešama pārbaudžu gaitā un saistībā ar 4. pantu, uzņēmēja dalībvalsts un uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts rīkojas atbilstoši noteikumiem par administratīvo sadarbību. Kompetentās iestādes jo īpaši sadarbojas atbilstīgi 6. un 7. pantā paredzētajiem noteikumiem un principiem.

4. Dalībvalstīs, kurās atbilstoši valstu tiesību aktiem un/vai praksei Direktīvas 96/71/EK 3. pantā minētā darbā norīkoto darba ņēmēju nodarbinātības noteikumu un nosacījumu, jo īpaši minimālās darba algas likmju, tostarp darba laika noteikšana ir vadības un darbaspēka ziņā, tie var, atbilstošā līmenī un ņemot vērā dalībvalstu noteiktos nosacījumus, pārraudzīt arī darbā norīkoto darba ņēmēju nodarbinātības atbilstošos noteikumus un nosacījumus ar noteikumu, ka tiek garantēts atbilstošs aizsardzības līmenis, kas līdzvērtīgs no Direktīvas 96/71/EK un šīs direktīvas izrietošajam aizsardzības līmenim.

5. Dalībvalstis, kurās darba inspekcijas nav pilnvarotas kontrolēt un pārraudzīt darbā norīkoto darba ņēmēju darba apstākļus un/vai nodarbinātības noteikumus, atbilstoši valsts tiesību aktiem un/vai praksei var izveidot, grozīt vai uzturēt kārtību, procedūras un mehānismus, kas garantē šādu nodarbinātības noteikumu ievērošanu, ja šāda kārtība sniedz attiecīgajām personām atbilstošu aizsardzības līmeni, kas līdzvērtīgs no Direktīvas 96/71/EK izrietošajam aizsardzības līmenim.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.).

V NODAĻA

IZPILDE

11. pants

Tiesību aizsardzība – sūdzību un atmaksājamo summu procedūras atvieglošana

1. No Direktīvas 96/71/EK, jo īpaši tās 6. panta, un no šīs direktīvas izrietošo pienākumu izpildei dalībvalstis nodrošina, lai arī tajā dalībvalstī, kuras teritorijā darba ņēmēji ir vai ir bijuši norīkoti darbā, visiem darbā norīkotajiem darba ņēmējiem, kuri uzskata, ka piemērojamo noteikumu nepiemērošanas rezultātā viņi ir cietuši zaudējumus, pat pēc tam, kad darba attiecības, kurās it kā notikusi šī noteikumu neievērošana, ir beigušās, būtu pieejami efektīvi mehānismi, ar kuru palīdzību darbā norīkotie darba ņēmēji var iesniegt sūdzības par saviem darba devējiem tieši, kā arī viņiem būtu tiesības sākt tiesvedību vai administratīvo procesu.

2. Šā panta 1. punktu piemēro, neskarot tiesu jurisdikciju dalībvalstīs, kā jo īpaši noteikts attiecīgajos Savienības tiesību aktu un/vai starptautisko konvenciju instrumentos.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai arodbiedrības un citas trešās personas, piemēram, apvienības, organizācijas un citas juridiskās personas, kurām saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem ir likumīgas intereses, nodrošinot šīs direktīvas un Direktīvas 96/71/EK ievērošanu, darbā norīkotā darba ņēmēja vai viņa darba devēja vārdā vai viņus atbalstot, ar viņu atļauju varētu piedalīties jebkurā tiesvedībā vai administratīvajā procesā, kas paredzēts, lai panāktu šīs direktīvas un Direktīvas 96/71/EK īstenošanu un/vai šajā direktīvā un Direktīvā 96/71/EK noteikto pienākumu izpildi.

4. Šā panta 1. un 3. punktu piemēro, neskarot:

- a) valstu noteikumus par noilguma termiņiem līdzīgu procesu ierosināšanai, ja tie nav uzskatāmi par tādiem, kas var padarīt praktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu šo tiesību īstenošanu;
- b) attiecīgā gadījumā citas sociālo partneru, darba ņēmēju un darba devēju pārstāvju kompetences un kolektīvās tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi;
- c) valstu noteikumus par pārstāvību un aizstāvību tiesās.

5. Tie norīkotie darba ņēmēji, kuri uzsāk tiesvedību vai administratīvu procesu 1. panta izpratnē, ir aizsargāti pret jebkādu darba devēja nelabvēlīgu attieksmi.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka norīkotā(-o) darba ņēmēja(-u) darba devējs ir atbildīgs par jebkādu pienācīgu atlīdzību, kas izriet no līgumattiecībām starp darba devēju un norīkoto darba ņēmēju.

Dalībvalstis jo īpaši nodrošina nepieciešamos mehānismus, lai darbā norīkotie darba ņēmēji varētu saņemt:

- a) visu nesamaksāto neto darba samaksu, kas viņiem pienākas atbilstoši Direktīvas 96/71/EK 3. pantā noteiktajiem piemērojamajiem nodarbinātības noteikumiem;
- b) jebkādas atmaksājamās summas vai no darba algas ieturēto nodokļu vai sociālā nodrošinājuma iemaksu atmaksu;
- c) pārmērīgu izmaksu atmaksu saistībā ar neto darba samaksu vai ar mājokļa kvalitāti, kas ieturētas vai atskaitītas no algas par darba devēja nodrošinātu mājokli;
- d) attiecīgā gadījumā – no viņu algas darba devēja nepareizi ieturētās iemaksas sociālo partneru kopīgi pārvaldītos fondos vai struktūrās.

Šo punktu piemēro arī tad, ja darbā norīkots darba ņēmējs ir atgriezies no dalībvalsts, uz kuru tas bija norīkots darbā.

12. pants

Atbildība apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas gadījumos

1. Lai apkarotu krāpšanu un ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstis pēc apspriešanās ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem un saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi var noteikt nediskriminējošus un samērīgus papildu pasākumus, lai nodrošinātu to, ka apakšuzņēmēju ķēdēs norīkots darba ņēmējs līdztekus darba devējam vai darba devēja vietā var saukt pie atbildības darbuzņēmēju, pie kura darba devējs/pakalpojumu sniedzējs, uz kuru attiecas Direktīvas 96/71/EK 1. panta 3. punkts, ir tiešs apakšuzņēmējs, saistībā ar visu neizmaksāto neto darba samaksu atbilstīgi minimālajām likmēm, kas noteiktas darba samaksai un/vai iemaksām sociālo partneru kopīgi pārvaldītos fondos vai struktūrās, ciktāl uz tām attiecas Direktīvas 96/71/EK 3. pants.

2. Attiecībā uz Direktīvas 96/71/EK pielikumā minētajiem pasākumiem dalībvalstis paredz pasākumus, ar kuriem nodrošina, ka apakšuzņēmēju ķēdēs norīkotie darba ņēmēji līdztekus darba devējam vai tā vietā var saukt pie atbildības darbuzņēmēju, pie kura darba devējs ir tiešs apakšuzņēmējs, saistībā ar šā panta 1. punktā minēto norīkoto darba ņēmēju tiesību ievērošanu.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētā atbildība attiecas tikai uz darba ņēmēja tiesībām, kuras iegūtas atbilstoši līgumattiecībām starp darbuzņēmēju un viņa apakšuzņēmēju.

4. Dalībvalstis saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var brīvi noteikt arī stingrākas atbildības normas attiecībā uz apakšuzņēmēja atbildības jomu un vērienu, nodrošinot nediskriminējošu attieksmi un samērību. Dalībvalstis atbilstoši Savienības tiesību aktiem šādu atbildību var paredzēt arī citās nozarēs, kas nav minētas Direktīvas 96/71/EK pielikumā.

5. Šā panta 1., 2. un 4. punktā minētajos gadījumos dalībvalstis var noteikt, ka darbuzņēmējs, kas uzņemies valsts tiesību aktos noteiktos uzticamības pārbaudes pienākumus, netiek saukts pie atbildības.

6. 2. punktā minēto atbildības normu vietā dalībvalstis var veikt citus atbilstīgus izpildes pasākumus saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem un/vai praksi, kas tiešās apakšuzņēmēju attiecībās dod iespēju piemērot efektīvas un proporcionālas sankcijas pret darbuzņēmēju, lai novērstu krāpšanu un ļaunprātīgu izmantošanu gadījumos, kad darba ņēmējiem ir grūtības nodrošināt savas tiesības.

7. Dalībvalstis informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo pantu, un dara informāciju vispārēji pieejamu attiecīgajā(-ās) svarīgākajā(-ās) valodā(-ās), kuru(-as) izvēlas dalībvalstis.

Šā panta 2. punktā minētajā gadījumā Komisijai sniegtajā informācijā ietver elementus, ar ko paredz atbildību apakšuzņēmēju ķēdēs.

6. punktā minētajā gadījumā Komisijai sniegtajā informācijā ietver elementus, ar ko paredz alternatīvu valsts pasākumu efektivitāti attiecībā uz 2. punktā minētajām atbildības normām.

Komisija minēto informāciju dara pieejamu citām dalībvalstīm.

8. Komisija cieši pārrauga šā panta piemērošanu.

VI NODAĻA

FINANSIĀLU ADMINISTRATĪVO SODU UN/VAI NAUDAS SODU PĀRROBEŽU IZPILDE

13. pants

Darbības joma

1. Neskarot līdzekļus, kuri ir vai var būt paredzēti citos Savienības tiesību aktos, savstarpējās palīdzības un savstarpējās atzišanas principi, kā arī šajā nodaļā paredzētie pasākumi un procedūras attiecas uz tādu finansiālu administratīvo sodu un/vai naudas sodu pārrobežu izpildi, kas pakalpojumu sniedzējam, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, uzlikti par piemērojamo noteikumu neievērošanu attiecībā uz darba ņēmēju norīkošanu darbā citā dalībvalstī.

2. Šo nodaļu piemēro finansiāliem administratīvajiem sodiem un/vai naudas sodiem, tostarp maksām un uzrēķiniem, ko piemēro kompetentās iestādes vai ko apstiprina administratīvās vai tiesu struktūras, vai kas attiecīgā gadījumā izriet no darba tiesas nolēmumiem, un kas ir saistīti ar šīs direktīvas vai Direktīvas 96/71/EK neievērošanu.

Šo nodaļu nepiemēro tādu sodu izpildei, uz kuriem attiecas Padomes Pamatlēmuma 2005/214/TI ⁽¹⁾, Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 ⁽²⁾ vai Padomes Lēmuma 2006/325/EK ⁽³⁾ piemērošanas joma.

14. pants

Kompetento valsts iestāžu izraudzīšanās

Katra dalībvalsts, izmantojot IMI, informē Komisiju par to, kura iestāde vai iestādes atbilstīgi tās valsts tiesībām ir kompetentas šīs nodaļas izpratnē. Ja tas ir vajadzīgs to iekšējo sistēmu organizācijas dēļ, dalībvalstis var izraudzīties vienu vai vairākas centrālās iestādes, kas ir atbildīgas par pieprasījumu administratīvu pārsūtīšanu un saņemšanu un palīdzības sniegšanu citām attiecīgajām iestādēm.

15. pants

Savstarpējās palīdzības un atzišanas vispārīgie principi

1. Saņemot pieprasījuma iesniedzējas iestādes lūgumu, pieprasījumu saņēmusī iestāde atbilstoši 16. un 17. pantam:

a) atgūst administratīvu sodu un/vai naudas sodu, ko saskaņā ar pieprasītājas dalībvalsts tiesību aktiem un procedūrām piemērojusi kompetentā iestāde vai ko apstiprina administratīva vai tiesu iestāde vai vajadzības gadījumā – darba tiesa, un ko vairs nevar pārsūdzēt, vai

b) paziņo par lēmumu, ar ko nosaka šādu sodu un/vai naudas sodu.

Turklāt pieprasījumu saņēmusī iestāde paziņo par jebkuru citu attiecīgu dokumentu, kas saistīts ar šāda soda un/vai naudas soda atgūšanu, tostarp par spriedumu vai galīgo lēmumu, kas var būt izteikts apliecinātas kopijas formā, kas ir atgūšanas pieprasījuma juridiskais pamats un piešķir izpildes tiesības.

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējās atzišanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām (OV L 76, 22.3.2005., 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2006/325/EK (2006. gada 27. aprīlis), lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Dānijas Karalisti par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 120, 5.5.2006., 22. lpp.).

2. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde nodrošina, lai administratīvā soda un/vai naudas soda atgūšanas prasība vai paziņošana par lēmumu, ar ko nosaka šādu sodu un/vai naudas sodu, notiktu atbilstoši šajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem un administratīvo praksi.

Šādu pieprasījumu iesniedz vienīgi tad, ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde nevar atgūt sodu vai naudas sodu vai paziņot par lēmumu saskaņā ar tās tiesību aktiem un administratīvo praksi.

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde nelūdz administratīvā soda un/vai naudas soda atgūšanu vai lēmuma, ar kuru noteikts šāds sods un/vai naudas sods, paziņošanu, ja un kamēr sods un/vai naudas sods, kā arī ar to saistītā prasība un/vai tās īstenošanai nepieciešamais instruments pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī minētajā dalībvalstī tiek apstrīdēts vai pret to vēršas ar tiesiskiem līdzekļiem.

3. Kompetentā iestāde, kura saņem pieprasījumu atgūt administratīvo sodu un/vai naudas sodu vai paziņot par lēmumu, ar ko paredz šādu sodu un/vai naudas sodu un kas ir nosūtīts saskaņā ar šo nodaļu un 21. pantu, to bez papildu formalitātēm atzīst un nekavējoties veic visus tā īstenošanai vajadzīgos pasākumus, ja vien pieprasījumu saņēmusī iestāde nenolemj izmantot kādu no 17. pantā minētajiem noraidījuma iemesliem.

4. Lai atgūtu administratīvu sodu un/vai naudas sodu vai paziņotu par lēmumu, ar ko paredz šādu sodu un/vai naudas sodu, pieprasījumu saņēmusī iestāde rīkojas atbilstīgi valsts tiesību aktiem un administratīvajai praksei, kas ir spēkā pieprasījumu saņēmušajā dalībvalstī un ko piemēro tāda paša vai – ja nav tāda paša – līdzīga veida pārkāpumiem vai lēmumam.

Pieprasījumu saņēmusī iestāde paziņojumu par lēmumu, ar ko paredz administratīvo sodu un/vai naudas sodu, un pieprasījumu par atgūšanu saskaņā ar pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts tiesību aktiem, noteikumiem un administratīvo praksi uzskata par tādu, kam ir līdzvērtīga ietekme kā tad, ja to būtu iesniegusi pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts.

16. pants

Pieprasījums par atgūšanu vai paziņošanu

1. Pieprasījuma iesniedzēja iestādes pieprasījumu atgūt administratīvu sodu un/vai naudas sodu, kā arī tāda lēmuma paziņošanu, kas saistīts ar šādu sodu un/vai naudas sodu, bez liekas kavēšanās veic ar vienota instrumenta palīdzību, un tajā norāda vismaz šādu informāciju:

- a) adresāta vārdu, uzvārdu vai nosaukumu un zināmo adresi, un visu pārējo būtisko informāciju adresāta identificēšanai;
- b) faktu un pārkāpuma apstākļu kopsavilkumu, nodarījuma veidu un attiecīgos piemērojamos noteikumus;
- c) īstenošanai nepieciešamo instrumentu pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī un visu pārējo būtisko informāciju vai dokumentus, tostarp juridiska rakstura dokumentus attiecībā uz pamatā esošo prasījumu, administratīvo sodu/naudas sodu un
- d) tās kompetentās iestādes nosaukumu, adresi un citu kontaktinformāciju, kura atbildīga par administratīva soda un/vai naudas sodu novērtēšanu, un, ja tā ir cita struktūra, tad tās kompetentās struktūras datus, kurā var iegūt papildu informāciju par sodu un/vai naudas sodu vai iespējām apstrīdēt maksāšanas pienākumu vai lēmumu, ar ko tie noteikti.

2. Papildus 1. punktā minētajam pieprasījumā norāda:

- a) paziņošanas par lēmumu gadījumā – paziņošanas mērķi un laikposmu, kurā tas jāīsteno;
- b) atgūšanas pieprasījuma gadījumā – datumu, kurā spriedums vai lēmums ir kļuvis izpildāms vai galīgs, administratīvā soda un/vai naudas soda veida un summas apraksts, visus datumus saistībā ar izpildes procesu, tostarp to, vai par spriedumu vai lēmumu ir paziņots atbildētājam(-iem), ja jā – kādā veidā, un ja spriedums un/vai lēmums ir pieņemts aizmuguriski, kā arī pieprasījuma iesniedzējas iestādes apstiprinājumu, ka sods un/vai naudas sods nav pārsūdzamas, kā arī ar to saistīto prasījumu, par kuru pieprasījums ir sagatavots, un tā dažādās sastāvdaļas.

3. Pieprasījumu saņemusi iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai paziņotu pakalpojumu sniedzējam par atgūšanas pieprasījumu vai par lēmumu, ar ko nosaka administratīvo sodu un/vai naudas sodu, un, ja nepieciešams – par attiecīgajiem dokumentiem – saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai īstenoto praksi cik iespējams ātri un vēlākais – viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Pieprasījumu saņemusi iestāde cik iespējams ātri informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par:

- a) veiktajiem pasākumiem pēc tās atgūšanas pieprasījuma un paziņošanas saņemšanas un konkrētu dienu, kad tika paziņots adresātam;
- b) par pieprasījuma par administratīvā soda un/vai naudas soda atgūšanu noraidīšanas iemesliem, ja tā pieprasījumu noraida, vai paziņo par lēmumu, ar ko uzliek administratīvo sodu un/vai naudas sodu saskaņā ar 17. pantu.

17. pants

Noraidīšanas iemesli

Pieprasījumu saņemušajām kompetentajām iestādēm nav pienākums izpildīt pieprasījumu par atgūšanu vai paziņošanu, ja pieprasījumā nav iekļauta 16. panta 1. un 2. punktā minētā informācija, tas ir nepilnīgs vai acīmredzami neatbilst attiecīgajam lēmumam.

Turklāt pieprasījumu saņemušās iestādes var atteikties izpildīt pieprasījumu par atgūšanu šādos gadījumos:

- a) pēc pieprasījumu saņemušās kompetentās iestādes izmeklēšanas ir skaidrs, ka paredzamās izmaksas vai resursi, kas ir vajadzīgi administratīvā soda un/vai naudas soda atgūšanai, nav samērīgi atgūstamajai summai vai radītu lielas grūtības;
- b) kopējais finansiāls sods un/vai naudas sods ir mazāks par EUR 350 vai līdzvērtīgu summu;
- c) nav ievērotas pieprasījumu saņemušās dalībvalsts Konstitūcijā noteiktās atbildētāju pamattiesības un pamatbrīvības, kā arī viņiem piemērojamie juridiskie pamatprincipi.

18. pants

Procedūras pārtraukšana

1. Ja atgūšanas vai paziņošanas procedūras gaitā attiecīgais pakalpojumu sniedzējs vai ieinteresētā persona administratīvo sodu un/vai naudas sodu un/vai saistītās prasības apstrīd vai pārsūdz, noteiktā soda un/vai naudas soda pārrobežu izpildes procedūru pārtrauc līdz brīdim, kamēr nav pieņemts attiecīgās pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās struktūras vai iestādes lēmums šajā jautājumā.

Ar jebkādu apstrīdēšanu vai pārsūdzību vēršas attiecīgās pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentajā struktūrā vai iestādē.

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde par šādu apstrīdēšanu nekavējoties paziņo pieprasījumu saņemušajai iestādei.

2. Strīdus par pieprasījumu saņemušajā dalībvalstī veiktajiem izpildes pasākumiem vai par pieprasījumu saņemušās dalībvalsts iestādes veiktās paziņošanas likumību risina šīs dalībvalsts kompetentā struktūra vai tiesu iestāde saskaņā ar tās tiesību aktiem.

19. pants

Izmaksas

1. Saistībā ar šajā nodaļā minētajiem sodiem un/vai naudas sodiem atgūtās summas saņem pieprasījumu saņemusi iestāde.

Pieprasījumu saņemusi iestāde atmaksājamās summas atgūst savas dalībvalsts valūtā atbilstoši tās tiesību aktiem, noteikumiem un administratīvajām procedūrām vai praksei, kuru minētajā dalībvalstī piemēro līdzīgiem prasījumiem.

Ja nepieciešams, pieprasījumu saņēmusi iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi konvertē sodu un/vai naudas sodu pieprasījumu saņēmušās valsts valūtā pēc valūtas maiņas kursa, kas bija spēkā soda un/vai naudas soda uzlikšanas brīdī.

2. Dalībvalstis nepieprasa to izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās, sniedzot savstarpēju palīdzību, ko tās sniedz viena otrai saskaņā ar šo direktīvu, vai kas radušās saistībā ar tās piemērošanu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, kas piemērojami gadījumos, ja tiek pārkāpti saskaņā ar šo direktīvu pieņemtie valsts noteikumi, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu un ievērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi. Dalībvalstis līdz 2016. gada 18. jūnijam par minētajiem noteikumiem informē Komisiju. Dalībvalstis nekavējoties ziņo par visiem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

21. pants

Iekšējā tirgus informācijas sistēma

1. Administratīvo sadarbību un savstarpējo palīdzību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kā noteikts 6. un 7. pantā, 10. panta 3. punktā un 14. līdz 18. pantā, īsteno, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1024/2012.

2. Dalībvalstis var piemērot divpusējus nolīgumus vai vienošanās par kompetento iestāžu administratīvo sadarbību un savstarpēju palīdzību attiecībā uz tādu nodarbinātības noteikumu piemērošanu un pārraudzību, kas piemērojami Direktīvas 96/71/EK 3. pantā minētajiem darbā norīkotajiem darba ņēmējiem, ciktāl šie nolīgumi vai vienošanās nelabvēlīgi neietekmē attiecīgo darba ņēmēju un uzņēmumu tiesības un pienākumus.

Dalībvalstis informē Komisiju par divpusējiem nolīgumiem un/vai vienošanām, kurus tās piemēro, un nodrošina to, ka minēto divpusējo nolīgumu teksts ir vispārēji pieejams.

3. Šā panta 2. punktā minēto divpusējo nolīgumu vai vienošanos kontekstā dalībvalstu kompetentās iestādes pēc iespējas vairāk izmanto IMI. Ja kompetentā iestāde kādā no attiecīgajām dalībvalstīm ir izmantojusi IMI, to pēc iespējas izmanto visām turpmākajām darbībām.

22. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1024/2012

Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumam pievieno šādus punktus:

“6. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (*): 4. pants.

7. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (“IMI regula”) (**): 6. un 7. pants, 10. panta 3. punkts un 14. līdz 18. pants.

(*) OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

(**) OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp.”

23. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2016. gada 18. jūnijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

24. pants

Pārskatīšana

1. Komisija pārskata šīs direktīvas piemērošanu un īstenošanu.

Ne vēlāk kā 2019. gada 18. jūnijā Komisija iesniedz ziņojumu par direktīvas piemērošanu un īstenošanu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un vajadzības gadījumā ierosina nepieciešamos grozījumus un izmaiņas.

2. Savā pārskatā Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un, attiecīgā gadījumā, sociālajiem partneriem Savienības līmenī, jo īpaši novērtē:

- a) cik nepieciešami un piemēroti ir faktiskie elementi patiesas norīkošanas konstatēšanai, tostarp iespējas grozīt esošos vai paredzēt iespējamus jaunus elementus, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai uzņēmums patiešām darbojas un norīkots darbinieks uz laiku veic savu darbu, kā minēts 4. pantā;
- b) cik atbilstoši ir dati, kas pieejami attiecībā uz norīkošanas procesu;
- c) cik lietderīga un atbilstīga ir valsts kontroles pasākumu piemērošana, ņemot vērā pieredzi ar administratīvās sadarbības un informācijas apmaiņas sistēmu un tās efektivitāti, vienkāršāku un standartizētāku dokumentu izstrādi, kopēju principu vai standartu izveidi attiecībā uz pārbaudēm darba ņēmēju norīkošanas jomā, kā arī tehnoloģiju attīstību, kā minēts 9. pantā;
- d) atbildību un/vai izpildes pasākumus, kas ieviesti, lai nodrošinātu atbilstību piemērojamajiem noteikumiem un efektīvi aizsargātu darba ņēmēju tiesības apakšuzņēmēju ķēdēs, kā minēts 12. pantā;
- e) kā tiek piemēroti noteikumi par finansiālu administratīvu sodu un naudas sodu pārrobežu izpildi, jo īpaši ņemot vērā pieredzi ar sistēmu un tās efektivitāti, kā noteikts VI nodaļā;
- f) divpusējo nolīgumu vai vienošanos izmantošanu attiecībā uz IMI, vajadzības gadījumā ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 1024/2012 25. panta 1. punktā minēto ziņojumu;
- g) iespēja pielāgot 6. panta 6. punktā noteiktos termiņus dalībvalstu vai Komisijas pieprasītās informācijas sniegšanai ar mērķi minētos termiņus samazināt, ņemot vērā progresu, kas panākts IMI darbībā un tās izmantošanā.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

26. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par 4. panta 3. punkta g) apakšpunktu

Tas, vai amatu, kurā norīkots darba ņēmējs ir norīkots uz laiku, lai veiktu savu darbu pakalpojumu sniegšanas jomā, kādā no iepriekšējiem laikposmiem ieņēma tas pats vai cits (norīkots) darba ņēmējs, ir tikai viens no iespējamajiem elementiem, kas jāņem vērā, veicot vispārēju faktiskās situācijas novērtējumu šaubu gadījumā.

Pašu faktu vien, ka tas var būt viens no elementiem, nekādā gadījumā nebūtu jāinterpretē kā tādu, kas norīkoto darba ņēmēju liedz aizstāt ar citu norīkoto darba ņēmēju vai kavē šādas aizstāšanas iespējamību, kas var būt raksturīgi jo īpaši tiem pakalpojumiem, kurus sniedz sezonāli, cikliski vai atkārtoti.

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 573/2014/ES

(2014. gada 15. maijs)

par ciešāku sadarbību starp valstu nodarbinātības dienestiem (VND)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 149. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar 2010. gada 17. jūnija secinājumiem Eiropadome pieņēma “Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (stratēģija “Eiropa 2020”). Eiropadome aicināja mobilizēt visus Savienības instrumentus un politikas jomas, lai veicinātu kopējo mērķu sasniegšanu, un aicināja dalībvalstis nodrošināt labāk koordinētu rīcību. Valstu nodarbinātības dienestiem (VND) ir būtiska loma centienos sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” nodarbinātības līmeņa pamatmērķi, proti, līdz 2020. gadam 75 % sievietēm un vīriešiem vecumā no 20 līdz 64 gadiem, jo īpaši samazinot jauniešu bezdarbu.
- (2) Līguma par Eiropas Savienības darbību (“Līgums”) 45. pantā ir paredzēta darba ņēmēju pārvietošanās brīvība Savienībā, savukārt tā 46. pantā ir noteikts, kādi pasākumi jāveic, lai radītu šo brīvību, jo īpaši, nodrošinot valstu nodarbinātības dienestu ciešu sadarbību. VND tīklam, kas tiek ieviests saskaņā ar šo lēmumu (“Tīkls”), papildus vispārējiem ģeogrāfiskās mobilitātes aspektiem būtu jāaptver arī plašs mērķu un iniciatīvu loks, ko īstenotu kā veicināšanas pasākumus nolūkā uzlabot dalībvalstu sadarbību nodarbinātības jomā.
- (3) Ar šo lēmumu būtu jācenšas veicināt dalībvalstu sadarbību VND atbildības jomās. Ar to tiek oficiāli noformēta un stiprināta VND neoficiālā sadarbība, kas tiek īstenota ar pašreizējā VND vadītāju Eiropas tīkla starpniecību, kurā ir piekritušas piedalīties visas dalībvalstis. Tīkla vislielākā potenciālā vērtība ir visu dalībvalstu pastāvīga dalība. Par dalību vajadzētu informēt Tīkla sekretariātu.
- (4) Saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu Padome ar Lēmumu 2010/707/ES ⁽³⁾ pieņēma dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes, kas tika saglabātas 2011.–2013. gadā. Minētās integrētās pamatnostādnes dalībvalstīm sniedz norādes par to, kā izstrādāt savas valsts reformu programmas un īstenot reformas. Integrētās

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 116. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2010/707/ES (2010. gada 21. oktobris) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.).

pamatnostādnes ir pamatā konkrētajiem ieteikumiem, ko Padome saskaņā ar minēto pantu adresē dalībvalstīm. Pēdējo gadu laikā minētajos ieteikumos ir bijuši ietverti konkrēti ieteikumi attiecībā uz VND darbību un spējam un aktīvas darba tirgus politikas efektivitāti dalībvalstīs.

- (5) Konkrētām valstīm adresētos ieteikumus varētu uzlabot, ja to izstrādē vēl lielākā mērā tiktu izmantotas uzlabotas, uz pierādījumiem balstītas atsauksmes par to, cik sekmīgi tiek īstenota politika un sadarbība starp dalībvalstu VND. Lai to panāktu, Tiklam būtu jāīsteno konkrētas iniciatīvas, piemēram, kopīgas uz pierādījumiem balstītas salīdzinošas vērtēšanas sistēmas, atbilstīgi savstarpējas mācīšanās pasākumi, savstarpējs atbalsts, ko Tikla dalībnieki sniedz cits citam, un stratēģisku darbību īstenošana VND modernizēšanas nolūkā. Tikla un katra tā dalībnieka specifiskās zināšanas vienlaikus būtu arī jāizmanto, lai pēc Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas vai Nodarbinātības komitejas (EMCO) lūguma sniegtu pierādījumus nodarbinātības politikas izstrādei.
- (6) Ciešākai un mērķtiecīgākai VND sadarbībai vajadzētu ļaut uzlabot apmaiņu ar labāko praksi. Secinājumus, kas izriet no salīdzinošas vērtēšanas un savstarpējas mācīšanās pasākumiem, Tiklam vajadzētu saistīt tā, lai varētu attīstīt sistemātisku, dinamisku un integrētu salīdzinošas mācīšanās procesu.
- (7) Tiklam būtu cieši jāsadarbojas ar EMCO saskaņā ar Līguma 150. pantu, un tam vajadzētu dot ieguldījumu EMCO darbā, sniedzot ar faktiem pamatotus pierādījumus un ziņojumus par VND īstenoto politiku. Tikla ieguldījumu Eiropas Parlamenta darbā vajadzētu nodrošināt ar sekretariāta starpniecību, un Tikla ieguldījumu Padomes darbā vajadzētu nodrošināt ar EMCO starpniecību – nemainītā formā un vajadzības gadījumā sniedzot komentārus. Politikas lēmumu pieņēmējiem gan Savienības gan valstu līmenī, izvērtējot un izstrādājot nodarbinātības politiku, jo īpaši varētu palīdzēt Tikla kopējās zināšanas par nodarbinātības politikas īstenošanas aspektiem un VND salīdzinošā analīze.
- (8) VND atbildības jomās Tiklam vajadzētu dot savu ieguldījumu politikas iniciatīvu īstenošanā nodarbinātības jomā; šāda iniciatīva ir, piemēram, Padomes Ieteikums (2013. gada 22. aprīlis) par garantijas jauniešiem izveidi⁽¹⁾. Tiklam vajadzētu atbalstīt arī tādas iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt prasmju labāku atbilstību, pienācīgas kvalitātes un ilgtspējīgu nodarbinātību, uzlabotu brīvprātīgu darbaspēka mobilitāti un veicināt pāreju no izglītības un apmācības uz darbu, tostarp atbalstot konsultēšanu un prasmju un kvalifikāciju labāku pārredzamību. Tiklam savos pasākumos būtu jāpievēršas aktīvas darba tirgus politikas – tostarp tās, kas ir vērsta uz neaizsargātām sociālajām grupām un sociālo atstumtības – izvērtēšanai un novērtējumam.
- (9) Tiklam būtu jāveicina ciešāka savu dalībnieku sadarbība, jāizstrādā kopīgas iniciatīvas, kuru mērķis būtu informācijas un labākās prakses apmaiņa visās VND aptvertajās jomās, salīdzinošā analīze un konsultācijas, kā arī novatorisku pieeju sekmēšana nodarbinātības pakalpojumu sniegšanā. Tikla izveide dos iespēju salīdzināt visus VND iekļaujošā, uz pierādījumiem balstītā un uz sniegumu orientētā veidā, un tā rezultātā tiks apzināta labākā prakse VND sniegto pakalpojumu jomās. Šiem rezultātiem vajadzētu veicināt to nodarbinātības pakalpojumu labāku izstrādi un sniegšanu, par kuriem šie dienesti ir konkrēti atbildīgi. Tikla iniciatīvām vajadzētu uzlabot VND efektivitāti un valsts izdevumu lietderību. Tiklam būtu arī jāsadarbojas ar citiem nodarbinātības pakalpojumu sniedzējiem.
- (10) Tiklam savā gada darba programmā būtu jānosaka tehniskās detaļas, kas attiecas uz VND salīdzinošo vērtēšanu un atbilstīgu savstarpēju mācīšanos, jo īpaši VND snieguma izvērtēšanai nepieciešamā salīdzinošās mācīšanās metodoloģija, kuras pamatā ir šī lēmuma pielikumā izklāstītie salīdzinošās vērtēšanas rādītāji, mainīgie elementi, datu iesniegšanas prasības un integrētas savstarpējas mācīšanās programmas mācību instrumenti. Jomas, kurās tiek veikta salīdzinošā vērtēšana, būtu jānosaka šajā lēmumā. Dalībvalstu kompetencē paliek lemt par to, vai brīvprātīgi iesaistīties salīdzinošās mācīšanās papildu pasākumos citās jomās.
- (11) Lai grozītu pielikumu par salīdzinošās vērtēšanas rādītājiem, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas

⁽¹⁾ OVC 120, 26.4.2013., 1. lpp.

apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, jo īpaši ar VND ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētus aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (12) Tā kā VND modeļi, uzdevumi un pakalpojumu sniegšanas veidi ir dažādi, dalībvalstis darbībai Tīkla valdē ("Valde") no VND augstākās vadības var izvirzīt vienu locekli un vienu locekļa aizstājēju. Attiecīgā gadījumā šim loceklim vai locekļa aizstājējam Valdē būtu jāpārstāv citas VND no viņa dalībvalsts. Ja konstitucionālu iemeslu dēļ kāda dalībvalsts nevar izvirzīt tikai vienu VND, attiecīgie VND būtu jāapzina, saglabājot to skaitu minimālā apmērā un nemainot noteikumu, ka katrai dalībvalstij Valdē ir viena balss. Valdes locekļiem vajadzētu pielikt visus pūliņus, lai nodrošinātu, ka Tīkla pasākumos tiek iekļauti vietējo un reģionālo iestāžu viedokļi un pieredze un ka šādas iestādes tiek informētas par minētajiem pasākumiem. Valdes locekļiem vajadzētu būt tiesīgiem pieņemt lēmumus savu VND vārdā. Lai nodrošinātu visu VND iesaistīšanos Tīklā, pasākumiem vajadzētu būt atvērtiem VND dalībai no visiem līmeņiem.
- (13) Lai VND kopīgie uzdevumi būtu lielā mērā atbilstīgi patiesajai situācijai darba tirgū, Tīkla rīcībā vajadzētu būt pašiem jaunākajiem rādītājiem par bezdarbu NUTS 3 reģionu līmenī.
- (14) Tīklam vajadzētu balstīties uz pieredzi, kas iegūta esošajā neoficiālajā VND vadītāju Eiropas tīkla padomdevējā grupā, kuru Komisija ir atbalstījusi kopš 1997. gada un kuras viedokļi ir ņemti vērā šajā lēmumā. Galvenās darbības jomas, ko šī padomdevēja grupa ir apzinājusi dokumentā "VND stratēģija 2020. gadam", būtu jāizmanto, lai modernizētu un stiprinātu VND.
- (15) Tīklam būtu jānodrošina savstarpēja palīdzība, no kuras ieguvēji būtu tā dalībnieki, un būtu tā dalībniekiem jāpalīdz citam citu atbalstīt organizatorisko struktūru un pakalpojumu sniegšanas modernizēšanā, pastiprinot sadarbību, jo īpaši zināšanu nodošanu, mācību apmeklējumus un darbinieku apmaiņu.
- (16) Tīkls un tā iniciatīvas būtu jāfinansē no Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmas ("EaSI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1296/2013 ⁽¹⁾, sadaļas PROGRESS/nodarbinātība, nepārsniedzot Eiropas Parlamenta un Padomes noteiktās aproprācijas.
- (17) Par projektiem, kurus izstrādā Tīkls vai kuri apzināti savstarpējās mācīšanās pasākumos un pēc tam īstenoti atsevišķos VND, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai iegūt finansējumu no Eiropas Sociālā fonda (ESF), Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un pamatprogrammas "Apvārsnis 2020", Savienības Pētniecības un inovācijas pamatprogrammas (2014.–2020. gads), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013 ⁽²⁾.
- (18) Tīklam būtu jānodrošina, ka tas nevis aizstāj vai dublē, bet papildina darbības, kuras tiek veiktas kā daļa no Eiropas Nodarbinātības stratēģijas Līguma IX sadaļas nozīmē, jo īpaši darbības, ko veic EMCO un tās instrumenti, piemēram, kopīgā novērtējuma sistēma (JAF), kā arī Savstarpējās mācīšanās programma. Turklāt, lai veidotu sinerģiju, Komisijai būtu jāgādā par to, lai Tīkla sekretariāts cieši sadarbotos ar EMCO sekretariātu.
- (19) Šajā lēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta"). Jo īpaši ar šo lēmumu tiecas nodrošināt to, ka tiek pilnībā ievērotas tiesības izmantot bezmaksas darbā iekārtošanas pakalpojumus, un veicināt Hartas 29. panta piemērošanu,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1296/2013 (2013. gada 11. decembris) par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") un ar kuru groza Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresu mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai (OV L 347, 20.12.2013., 238. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Tīkla izveide

Uz laikposmu no 2014. gada 17. jūnija līdz 2020. gada 31. decembrim ar šo tiek izveidots Savienības mēroga valstu nodarbinātības dienestu (VND) tīkls ("Tīkls"). Tīkls īsteno 4. pantā noteiktās iniciatīvas.

Tīkls sastāv no:

- a) dalībvalstu izvirzītajiem VND;
- b) Komisijas.

EMCO ir novērotāja statuss.

Dalībvalstis, kurās ir vietēja līmeņa autonomi VND, nodrošina atbilstīgu šo dienestu pārstāvību konkrētās Tīkla iniciatīvās.

2. pants

Salīdzinošās mācīšanās definīcija

Šajā lēmumā un Tīkla pasākumos "salīdzinoša mācīšanās" nozīmē procesu, kura gaitā tiek veidota sistemātiska un integrēta saikne starp salīdzinošās vērtēšanas un savstarpējas mācīšanās pasākumiem un kuru veido gan laba snieguma apzināšana, izmantojot uz rādītājiem balstītas salīdzinošās vērtēšanas sistēmas, tostarp datu apkopošanu, datu apstiprināšanu, datu konsolidēšanu un izvērtēšanu, izmantojot piemērotu metodoloģiju, gan secinājumu izmantošana faktiskiem un ar pierādījumiem saistītiem savstarpējas mācīšanās pasākumiem, tostarp labas vai labākās prakses modeļiem.

3. pants

Mērķi

Šā lēmuma mērķis ir ar Tīkla palīdzību VND atbildības jomās veicināt dalībvalstu sadarbību nodarbinātības nozarē, lai sekmētu stratēģiju "Eiropa 2020" un atbilstīgu Savienības politikas jomu īstenošanu, tādējādi atbalstot:

- a) neaizsargātākās sociālās grupas ar augstu bezdarba līmeni, jo īpaši vecāka gadagājuma darba ņēmējus un jauniešus, kuri nav iesaistīti ne izglītībā, ne nodarbinātībā, nedz arī apmācībā;
- b) pienācīgas kvalitātes un ilgtspējīgu nodarbinātību;
- c) darba tirgu labāku darbību ES;
- d) prasmju trūkuma apzināšanu un informācijas sniegšanu par tā apjomu un jomu, kā arī labākas atbilstības nodrošināšanu darba meklētāju prasmju un darba devēju vajadzību starpā;
- e) darba tirgu labāku integrāciju;
- f) lielāku brīvprātīgu ģeogrāfisko un profesionālo mobilitāti uz taisnīgiem pamatiem, lai apmierinātu darba tirgu specifiskās vajadzības;
- g) darba tirgū neiekļauto personu integrāciju kā vienu no elementiem cīņā pret sociālo atstumtību;
- h) aktīvas darba tirgus politikas iniciatīvu izvērtēšanu un to faktisku un efektīvu īstenošanu.

4. pants

Tīkla iniciatīvas

1. VND atbildības jomās Tīkls jo īpaši īsteno turpmāk uzskaitītās iniciatīvas:

- a) uz pierādījumiem balstītas Savienības mēroga salīdzinošās mācīšanās izstrāde un ieviešana VND vidū, lai ar atbilstīgas metodoloģijas palīdzību salīdzinātu to, kā šie dienesti veic pasākumus šādās jomās:
 - i) ieguldījums bezdarba mazināšanā visās vecuma grupās un neaizsargātās grupās;
 - ii) ieguldījums bezdarba ilguma un neaktivitātes mazināšanā, lai risinātu ilgtermiņa bezdarba un strukturālā bezdarba, kā arī sociālās atstumtības problēmas;

- iii) brīvo darba vietu aizpildīšana (tostarp izmantojot brīvprātīgu darbaspēka mobilitāti);
- iv) klientu apmierinātība ar VND pakalpojumiem;
- b) savstarpējas palīdzības sniegšana – vai nu vienāda ranga kolēģu, vai arī grupu pasākumu veidā –, sadarbojoties, apmainoties ar informāciju, pieredzi un personālu starp Tīkla dalībniekiem, tostarp atbalstu tam, lai īstenotu Padomes sagatavotos konkrētām valstīm adresētos ieteikumus, kas attiecas uz VND, ja no attiecīgās dalībvalsts vai attiecīgā VND saņemts šāds lūgums;
- c) sekmē VND modernizāciju un stiprināšanu galvenajās jomās saskaņā ar stratēģijas “Eiropa 2020” nodarbinātības un sociālajiem mērķiem;
- d) Pēc Eiropas Parlamenta, Padomes vai Komisijas lūguma, vai pēc savas iniciatīvas sagatavo ziņojumus;
- e) sekmē atbilstīgu politikas iniciatīvu īstenošanu;
- f) pieņem un īsteno savu gada darba programmu, kurā izklāstītas tā darba metodes, sasniedzamie rezultāti un sīka informācija par salīdzinošās mācīšanās ieviešanu;
- g) veicina labāko praksi attiecībā uz tādu jauniešu apzināšanu, kuri nav iesaistīti ne izglītībā, ne nodarbinātībā, nedz arī apmācībā, un tādu iniciatīvu izstrādi, kuras nodrošinātu, ka minētie jaunieši iegūst vajadzīgās prasmes, kas viņiem ļauj iekļūt un palikt darba tirgū, kā arī dalās labākajā praksē, kas gūta šajos jautājumos.

Attiecībā uz pirmās daļas a) apakšpunktā paredzēto iniciatīvu salīdzinošajā vērtēšanā izmanto pielikumā noteiktos rādītājus. Tīkls arī aktīvi piedalās šo pasākumu īstenošanā, kopīgojot datus, zināšanas un praksi. Dalībvalstis arī turpmāk ir kompetentas lemt par to, vai brīvprātīgi iesaistīties salīdzinošās vērtēšanas papildu pasākumos jomās, kas nav minētas a) apakšpunkta i) līdz iv) punktā.

2. Tīkls izveido ziņošanas mehānismu attiecībā uz 1. punktā minētajām iniciatīvām. Saskaņā ar minēto mehānismu Tīkla dalībnieki katru gadu sniedz ziņojumu Valdei.

5. pants

Sadarbība

Tīkls uzsāk sadarbību ar atbilstīgām darba tirgus ieinteresētajām personām, tostarp ar citiem nodarbinātības pakalpojumu sniedzējiem, un vajadzības gadījumā ar sociālajiem partneriem, organizācijām, kas pārstāv bezdarbniekus vai neaizsargātas grupas, NVO, kas darbojas nodarbinātības jomā, reģionālajām un vietējām iestādēm, Eiropas Mūžilga karjeras atbalsta politikas tīklu un privātiem nodarbinātības dienestiem, tos iesaistot atbilstīgos Tīkla pasākumos un sanāksmēs un apmainoties ar tiem ar informāciju un datiem.

6. pants

Tīkla darbība

1. Tīklu vada Valde. Dalībvalstis no savu attiecīgo VND augstākās vadības Valdē izvirza vienu locekli un vienu locekļa aizstājēju. Arī Komisija ieceļ vienu Valdes locekli un vienu locekļa aizstājēju. Vajadzības gadījumā Valdes locekļu aizstājēji aizvieto to locekļus.

EMCO saskaņā ar savu reglamentu no savu locekļu vidus izvirza vienu pārstāvi, kuram Valdē ir novērotāja statuss, izņemot Valdes slēgtās sanāksmes. Valde var sanākt slēgtās sanāksmēs, kurās piedalās pa vienam loceklim no katras dalībvalsts un viens loceklis no Komisijas, izņemot attiecībā uz darba kārtības punktiem, kas attiecas uz gada darba programmu. Valdes reglamentā nosaka sīkākus noteikumus par slēgto sanāksmju rīkošanu.

2. No dalībvalstu izvirzīto locekļu vidus Valde ieceļ priekšsēdētāju un divus priekšsēdētāja vietniekus. Priekšsēdētājs pārstāv Tīklu. Vajadzības gadījumā priekšsēdētāju aizvieto priekšsēdētāja vietnieks.

3. Valde ar vienprātīgu lēmumu pieņem savu reglamentu. Minētajā reglamentā cita starpā ietver Valdes lēmumu pieņemšanas kārtību un noteikumus par Valdes priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieku iecelšanu un pilnvaru termiņu.

4. Valde ar balsu vairākumu pieņem:
 - a) Tīkla gada darba programmu, ietverot darba grupu izveidi un valodu lietojumu Tīkla sanāksmēs;
 - b) kā daļu no Tīkla gada darba programmas – tehnisko satvaru salīdzinošās vērtēšanas un savstarpējās mācīšanās pasākumu izpildei, kurā iekļauj VND snieguma izvērtēšanai nepieciešamo salīdzinošās mācīšanās metodoloģiju, kam pamatā ir šī lēmuma pielikumā izklāstītie salīdzinošās vērtēšanas rādītāji, mainīgos elementus, datu iesniegšanas prasības un integrētas savstarpējās mācīšanās programmas mācību instrumentus;
 - c) Tīkla gada ziņojumu. Minēto ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei un publicē.
5. Valdei palīdz sekretariāts, ko nodrošina Komisija un kas atrodas Komisijā. Sekretariāts sadarbībā ar priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietniekiem sagatavo Valdes sanāksmes, Tīkla gada darba programmu un gada pārskatu. Sekretariāts cieši sadarbojas ar EMCO sekretariātu.

7. pants

Finansiālais atbalsts šim veicināšanas pasākumam

Vispārējos resursus šā lēmuma īstenošanai izveido saskaņā ar *EaSI* sadaļu *PROGRESS*/nodarbinātība, kuras gada apropriācijas apstiprina Eiropas Parlaments un Padome, nepārsniedzot finanšu shēmas apjomu.

8. pants

Pielikuma par salīdzinošās vērtēšanas rādītājiem grozīšana

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 9. pantu, lai grozītu pielikumu, kurā noteikti salīdzinošās vērtēšanas rādītāji.

9. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 8. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir no 2014. gada 17. jūnija līdz 2020. gada 31. decembrim.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 8. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

10. pants

Pārskatīšana

Līdz 2017. gada 18. jūnijam Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu. Ziņojumā jo īpaši izvērtē to, cik lielā mērā Tīkls ir veicinājis 3. pantā izklāstīto mērķu īstenošanu un vai tas ir izpildījis savus uzdevumus. Ziņojumā izvērtē arī to, kā Tīkls izstrādājis un ieviesa salīdzinošo vērtēšanu jomās, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) līdz iv) punktā.

*11. pants***Stāšanās spēkā**

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*12. pants***Adresāti**

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

PIELIKUMS

SALĪDZINOŠĀS VĒRTĒŠANAS RĀDĪTĀJI

- A. Kvantitatīvie rādītāji četrās jomās, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iv) punktā:
- 1) ieguldījums bezdarba mazināšanā visās vecuma grupās un neaizsargātās grupās:
 - a) pāreja no bezdarba uz nodarbinātību – dati par katru vecuma grupu, dzimumu un kvalifikācijas līmeni – kā daļa no reģistrēto bezdarbnieku skaita;
 - b) to personu, kas tiek svītrotas no VND bezdarbnieku reģistriem, skaits kā daļa no reģistrēto bezdarbnieku skaita;
 - 2) ieguldījums bezdarba ilguma mazināšanā un neaktivitātes mazināšanā, lai risinātu ilgtermiņa bezdarba un struktūrālā bezdarba, kā arī sociālās atstumtības problēmas:
 - a) pāreja uz nodarbinātību, piemēram, 6 un 12 mēnešu bezdarba laikposmā – dati par katru vecuma grupu, dzimumu un kvalifikācijas līmeni – kā daļa no visām pārejām uz nodarbinātību, ko reģistrējis VND;
 - b) to VND reģistrā iekļauto personu skaits, kas iepriekš bijušas neaktīvas, kā daļa no visām VND reģistrā iekļautajām personām – dati par katru vecuma grupu un dzimumu;
 - 3) brīvo darba vietu aizpildīšana (tostarp izmantojot brīvprātīgu darbaspēka mobilitāti):
 - a) aizpildītās darba vietas;
 - b) atbildes uz Eurostat darbaspēka apsekojumu par VND ieguldījumu respondenta pašreizējā darba atrašanās;
 - 4) klientu apmierinātība ar VND pakalpojumiem:
 - a) darba meklētāju kopējais apmierinātības līmenis;
 - b) darba devēju kopējais apmierinātības līmenis.
- B. Jomas, kurās salīdzinošajā vērtēšanā tiek izmantota kvalitatīva iekšēja un ārēja sniegumu veicinošu faktoru vērtēšana jomām, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) līdz iv) punktā:
- 1) stratēģiska snieguma pārvaldība;
 - 2) darbības procesu uzbūve, piemēram, efektīva darba meklētāju ievirzīšana un profila noteikšana un aktīvas darba tirgus instrumentu pielāgota izmantošana;
 - 3) ilgtspējīga aktivizēšana un pārejas pārvaldība;
 - 4) attiecības ar darba devējiem;
 - 5) uz pierādījumiem balstīta VND pakalpojumu izstrāde un īstenošana;
 - 6) partnerības, ko veido ar ieinteresētajām personām, efektīva pārvaldība;
 - 7) VND līdzekļu sadale.
-

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

**Informācija saistībā ar to, ka stājas spēkā Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Turcijas Republiku
par Turcijas Republikas piedalīšanos Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā**

Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Turcijas Republiku par Turcijas Republikas piedalīšanos Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā ⁽¹⁾ stāties spēkā 2014. gada 1. jūnijā; nolīguma 10. pantā paredzētā procedūra tika pabeigta 2014. gada 2. maijā.

⁽¹⁾ OV L 323, 8.12.2007., 24. lpp.

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 574/2014

(2014. gada 21. februāris),

ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 305/2011 III pielikumu attiecībā uz būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību deklarācijas izstrādē izmantojamo paraugu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 60. panta e) punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (ES) Nr. 305/2011 4. panta 1. punktā noteikts: ja uz būvizstrādājumu attiecas saskaņots standarts vai tas atbilst Eiropas tehniskajam novērtējumam, kas tam izdots, ražotājs, laižot šo izstrādājumu tirgū, izstrādā ekspluatācijas īpašību deklarāciju. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 305/2011 6. panta 4. punktu šo deklarāciju izstrādā, izmantojot minētās regulas III pielikumā sniegto paraugu.
- (2) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 305/2011 60. panta e) punktu Komisijai ir deleģēts uzdevums pielāgot Regulas (ES) Nr. 305/2011 III pielikumu atbilstīgi tehnikas attīstībai.
- (3) Regulas (ES) Nr. 305/2011 III pielikumā sniegtais paraugs būtu jāpielāgo, lai reaģētu uz tehnikas attīstību, nodrošinātu dažādiem būvizstrādājumu un ražotāju veidiem nepieciešamo elastīgumu, kā arī vienkāršotu ekspluatācijas īpašību deklarāciju.
- (4) Turklāt III pielikuma īstenošanas gaitā gūtā pieredze liecina, ka ražotājiem būtu nepieciešamas sīkākas norādes par būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību deklarāciju izstrādi saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem. Šādu norāžu sniegšana arī nodrošinātu saskaņotu un pareizu III pielikuma piemērošanu.
- (5) Ražotājiem būtu jānodrošina zināms elastīgums saistībā ar ekspluatācijas īpašību deklarāciju izstrādi, ja vien tie nodrošina Regulas (ES) Nr. 305/2011 6. pantā paredzētās būtiskās informācijas skaidru un loģisku izklāstu.
- (6) Lai nepārprotami identificētu izstrādājumu, uz kuru attiecas ekspluatācijas īpašību deklarācija, saistībā ar tā ekspluatācijas īpašību līmeņiem vai klasēm, ražotājiem katrs atsevišķs izstrādājums būtu jāsaista ar attiecīgo izstrādājumu tipu un ekspluatācijas līmeņu vai klašu kopumu, izmantojot Regulas (ES) Nr. 305/2011 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto unikālo identifikācijas kodu.
- (7) Regulas (ES) Nr. 305/2011 11. panta 4. punkta mērķis ir nodrošināt katra atsevišķa būvizstrādājuma identificēšanu un izsekojamību, paredzot, ka ražotājiem jānorāda tipa, partijas vai sērijas numurs. Šis mērķis nav sasniedzams ar ekspluatācijas īpašību deklarāciju, kas ar laiku būtu jāizmanto visiem izstrādājumiem, kuri atbilst tajā definētajam izstrādājuma tipam. Tāpēc nebūtu jāprasa 11. panta 4. punktā noteiktās informācijas iekļaušana ekspluatācijas īpašību deklarācijā.

⁽¹⁾ OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.

- (8) Ja ir atbilstoši norādītas paziņotās iestādes, tad visu sertifikātu, testu, aprēķinu vai sagatavoto novērtējuma ziņojumu uzskaitījuma veidošana var kļūt laikietilpīga un apgrūtināša, taču tā nerada pievienoto vērtību tādu izstrādājumu lietotājiem, uz kuriem attiecas ekspluatācijas īpašību deklarācija. Tāpēc ražotājiem nevajadzētu likt iekļaut šo uzskaitījumu savās ekspluatācijas īpašību deklarācijās.
- (9) Lai kopumā uzlabotu Eiropas būvniecības nozares efektivitāti un konkurētspēju, ražotājiem, kuri iesniedz ekspluatācijas īpašību deklarācijas un vēlas izmantot vienkāršotu deklarāciju un norādes, kas atvieglotu šādu deklarāciju iesniegšanu, vajadzētu būt iespējai to darīt iespējami drīz,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 305/2011 III pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Ekspluatācijas īpašību deklarācijas, kas izsniegtas pirms šīs regulas stāšanās spēkā un kas atbilst Regulas (ES) Nr. 305/2011 6. pantam un sākotnējam III pielikumam, uzskata par atbilstīgām šai regulai.

3. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 21. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

"III PIELIKUMS

EKSPLOATĀCIJAS ĪPAŠĪBU DEKLARĀCIJA

Nr.

1. Unikālais izstrādājuma tipa identifikācijas numurs:
2. Paredzētais izmantojums:
.....
3. Ražotājs:
.....
4. Pilnvarotais pārstāvis:
.....
5. Eksploataācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes (AVCP) sistēma(-as):
- 6.a Saskaņotais standarts:
.....
Paziņotā(-ās) iestāde(-es):
.....
- 6.b Eiropas novērtējuma dokuments:
.....
Eiropas tehniskais novērtējums:
.....
Tehniskā novērtējuma iestāde:
Paziņotā(-ās) iestāde(-es):
7. Deklarētā(-ās) eksploataācijas īpašība(-as):
.....
8. Atbilstīgā tehniskā dokumentācija un/vai īpašā tehniskā dokumentācija:
.....

Iepriekš norādītā izstrādājuma eksploataācijas īpašības atbilst deklarēto eksploataācijas īpašību kopumam. Šī eksploataācijas īpašību deklarācija izdota saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 305/2011, un par to ir atbildīgs vienīgi iepriekš norādītais ražotājs.

Parakstīts ražotāja vārdā:

[vārds, uzvārds]

[Vieta] [izdošanas datums]

[Paraksts]

Norādes par ekspluatācijas īpašību deklarācijas izstrādi**1. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA**

Šīs norādes paredzētas tam, lai palīdzētu ražotājiem izstrādāt ekspluatācijas īpašību deklarāciju atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 305/2011, izmantojot šajā pielikumā sniegto paraugu (turpmāk "paraugs").

Šīs norādes nav daļa no ekspluatācijas īpašību deklarācijām, kas jāizdod ražotājiem, un tās šajās deklarācijās nevajadzētu iekļaut.

Izstrādājot ekspluatācijas īpašību deklarāciju, ražotājs:

- 1) izmanto paraugā ietvertos tekstus un virsrakstus, kas nav norādīti kvadrātiekvās;
- 2) aizvieto tukšās vietas un kvadrātiekvas ar nepieciešamo informāciju.

Ražotāji ekspluatācijas īpašību deklarācijā var iekļaut arī atsauci uz tīmekļa vietni, kurā attiecīgās ekspluatācijas īpašību deklarācijas kopija darīta pieejama saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 305/2011 7. panta 3. punktu. To var iekļaut pēc 8. punkta vai citur, kur tā neapgrūtina obligātās informācijas lasāmību un skaidrību.

2. ELASTĪGUMS

Ja vien Regulas (ES) Nr. 305/2011 6. pantā paredzētās obligātās informācijas izklāsts ir skaidrs, pilnīgs un loģisks, tad, izstrādājot ekspluatācijas īpašību deklarāciju, ir iespējams:

- 1) izmantot teksta izkārtojumu, kas atšķiras no paraugā norādītā;
- 2) apvienot vairākus paraugā norādītos punktus;
- 3) mainīt paraugā norādīto punktu secību vai apkopot tos vienā vai vairākās tabulās;
- 4) izlaist dažus no paraugā norādītajiem punktiem, ja tie neattiecas uz izstrādājumu, kuram attiecīgā ekspluatācijas īpašību deklarācija izstrādāta. Piemēram, tas ir lietderīgi, jo katras ekspluatācijas īpašību deklarācijas pamatā ir tikai viena no alternatīvām: vai nu saskaņots standarts, vai izstrādājumam izdots Eiropas tehniskais novērtējums. Tāpat varētu tikt izlaisti arī punkti par pilnvaroto pārstāvi vai atbilstīgās tehniskās dokumentācijas un īpašās tehniskās dokumentācijas izmantojumu;
- 5) nelietot punktu numerāciju.

Ja ražotājs vēlas izdot vienotu ekspluatācijas īpašību deklarāciju, kas attiecas uz dažādiem izstrādājumu tiptiem, katram izstrādājumu veidam atsevišķi un skaidri jānorāda vismaz šādi elementi: ekspluatācijas īpašību deklarācijas numurs, 1. punktā minētais identifikācijas kods un 7. punktā minētās deklarētās ekspluatācijas īpašības.

3. NORĀDES PAR VEIDLAPAS AIZPILDĪŠANU

Punkts paraugā	Norāde
Ekspluatācijas īpašību deklarācijas numurs	Šis ir ekspluatācijas īpašību deklarācijas atsauces numurs, kas paredzēts Regulai (ES) Nr. 305/2011 9. panta 2. punktā. Numuru izvēlas ražotājs. Šis numurs var būt tāds pats kā izstrādājumu tipa unikālais identifikācijas kods, kas norādīts parauga 1. punktā.

Punkts paraugā	Norāde
1. punkts	Norāda Regulas (ES) Nr. 305/2011 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto izstrādājumu tipa unikālo identifikācijas kodu. Regulas (ES) Nr. 305/2011 9. panta 2. punktā paredzēts, ka ražotāja noteiktais unikālais identifikācijas kods, kuru norāda aiz CE zīmes, ir saistīts ar izstrādājuma tipu un līdz ar to ar būvizstrādājuma ekspluatācijas īpašību līmeņiem vai klasēm, kas noteikti šim izstrādājumu tipam izstrādātajā ekspluatācijas īpašību deklarācijā. Turklāt būvizstrādājumu saņēmējiem, jo īpaši galalietotājiem, ir jābūt iespējai nepārprotami identificēt jebkura izstrādājuma ekspluatācijas īpašību līmeņu vai klašu kopumu. Tāpēc ražotājiem būtu jānodrošina, ka katrs būvizstrādājums, kuram izstrādāta ekspluatācijas īpašību deklarācija, ir sasaistīts ar tā attiecīgo izstrādājumu tipu un attiecīgo ekspluatācijas īpašību līmeņu vai klašu kopumu, izmantojot unikālo identifikācijas kodu, kas ir arī Regulas (ES) Nr. 305/2011 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā atsauce.
2. punkts	Norāda ražotāja noteikto būvizstrādājuma paredzēto izmantojumu vai attiecīgā gadījumā paredzēto izmantojumu sarakstu saskaņā ar piemērojamo saskaņoto tehnisko specifikāciju.
3. punkts	Norāda ražotāja nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto tirdzniecības zīmi un kontaktadresi, kā prasīts Regulas (ES) Nr. 305/2011 11. panta 5. punktā.
4. punkts	Šo punktu iekļauj un aizpilda tikai tad, ja ir iecelts pilnvarots pārstāvis. Pilnvarotais pārstāvis veic Regulas (ES) Nr. 305/2011 12. panta 2. punktā paredzētos uzdevumus, kas noteikti tā pilnvarā, un deklarācijā norāda šā pilnvarotā pārstāvja vārdu, uzvārdu/nosaukumu un adresi.
5. punkts	Norāda būvizstrādājumam piemērojamās ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes (AVCP) sistēmu vai sistēmas, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 305/2011 V pielikumā. Ja tiek izmantotas vairākas sistēmas, deklarācijā norāda tās visas.
6.a un 6.b punkts	Tā kā ražotājs ekspluatācijas īpašību deklarāciju var izstrādāt, pamatojoties vai nu uz saskaņotu standartu, vai izstrādājumam izdotu Eiropas tehnisko novērtējumu, šīs abas situācijas, kas norādītas attiecīgi 6.a un 6.b punktā, uzskatāmas par alternatīvām, tāpēc jāpiemēro un ekspluatācijas īpašību deklarācijā jānorāda tikai viena no tām. Attiecībā uz 6.a punktu, t. i., ja ekspluatācijas īpašību deklarācijas pamatā ir saskaņots standarts, norāda: a) saskaņotā standarta atsauces numuru un izdošanas datumu (datēta atsauce); un b) paziņotās iestādes identifikācijas numuru. Paziņotās iestādes nosaukumu ir svarīgi norādīt oriģinālvalodā, netulkojot to citās valodās. Attiecībā uz 6.b punktu, t. i., ja ekspluatācijas īpašību deklarācijas pamatā ir izstrādājumam izdots Eiropas tehniskais novērtējums, norāda: a) Eiropas novērtējuma dokumenta numuru un izdošanas datumu; b) Eiropas tehniskā novērtējuma numuru un izdošanas datumu; c) tehniskā novērtējuma iestādes nosaukumu; un d) paziņotās iestādes identifikācijas numuru.

Punkts paraugā	Norāde
7. punkts	Šajā ekspluatācijas īpašību deklarācijas punktā norāda: a) sarakstu ar būtiskiem raksturlielumiem, kas noteikti attiecīgajā saskaņotajā tehniskajā specifikācijā attiecībā uz 2. punktā norādīto paredzēto izmantojumu vai izmantojumiem; un b) katra būtiskā raksturlieluma deklarētās ekspluatācijas īpašības, kas izteiktas līmeņos vai klasēs, vai aprakstā, saistībā ar šo raksturlielumu. Attiecībā uz raksturlielumiem, kuru ekspluatācijas īpašības nav deklarētas, norāda burtus NPĐ (ekspluatācijas īpašības nav noteiktas). Šo punktu var aizpildīt, izmantojot tabulu, kurā parādīta saikne starp saskaņotām tehniskajām specifikācijām un ekspluatācijas īpašību noturības novērtējuma un pārbaudes sistēmām, ko attiecīgi piemēro katram būtiskam izstrādājuma raksturlielumam, kā arī ekspluatācijas īpašības saistībā ar katru būtisko raksturlielumu. Ekspluatācijas īpašības deklarācijā norāda skaidri un nepārprotami. Tāpēc nepietiek ar to, ka ekspluatācijas īpašību apraksta vietā ekspluatācijas īpašību deklarācijā iekļauj tikai aprēķinu formulu, kas jāpiemēro saņēmējiem. Turklāt atsaucēs dokumentos noteiktos ekspluatācijas īpašību līmeņus vai klases norāda pašā ekspluatācijas īpašību deklarācijā, tāpēc nepietiek ar to, ka ekspluatācijas īpašību deklarācijā ietver tikai atsaucēs uz šiem dokumentiem. Tomēr ekspluatācijas īpašības, jo īpaši saistībā ar būvizstrādājuma strukturālo noturību, drīkst norādīt kā atsauci uz attiecīgo ražošanas dokumentāciju vai konstrukcijas projekta aprēķiniem. Šādā gadījumā ekspluatācijas īpašību deklarācijai pievieno attiecīgos dokumentus.
8. punkts	Šo punktu ekspluatācijas īpašību deklarācijā iekļauj un aizpilda tikai tad, ja ir izmantota atbilstīga tehniskā dokumentācija un/vai īpaša tehniskā dokumentācija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 305/2011 36. līdz 38. pantu, lai norādītu prasības, kādām izstrādājums atbilst. Šādā gadījumā šajā ekspluatācijas īpašību deklarācijas punktā norāda: a) izmantotās tehniskās dokumentācijas un/vai īpašās tehniskās dokumentācijas atsaucēs numuru; un b) prasības, kādām izstrādājums atbilst.
Paraksts	Kvadrātiekvu vietā norāda prasīto informāciju un parakstu.”

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 575/2014**(2014. gada 27. maijs),****ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 383/2012, ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz vadītāju apliecībām, kurās iestrādāts datu glabāšanas līdzeklis (mikroshēma)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 1. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Regula (ES) Nr. 383/2012 ⁽²⁾ attiecas uz vadītāju apliecībām, kurās iestrādāta mikroshēma, un tajā ir noteiktas vairākas tehniskās prasības.
- (2) Regulas (ES) Nr. 383/2012 III pielikuma III.4.2. punktā ir noteikta ES tipa apstiprinājuma numerācijas sistēma, kuras pamatā ir tās dalībvalsts identifikācijas numurs, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu.
- (3) Pēc Horvātijas pievienošanās Savienībai šai valstij ir jāpiešķir tāds valsts identifikācijas numurs, kas atbilst ANO EEK tipa apstiprinājuma numerācijas kārtībai.
- (4) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 383/2012.
- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi atbilst Vadītāju apliecību komitejas atzinumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 383/2012 III pielikuma III.4.2. punktu aizstāj ar tekstu, kas iekļauts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 27. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OV L 403, 30.12.2006., 18. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2012. gada 4. maija Regula (ES) Nr. 383/2012, ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz vadītāju apliecībām, kurās iestrādāts datu glabāšanas līdzeklis (mikroshēma) (OV L 120, 5.5.2012., 1. lpp.).

PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 383/2012 III pielikuma III.4.2. punktu aizstāj ar šādu:

“III.4.2. Numerācijas sistēma

ES tipa apstiprinājuma numerācijas sistēma sastāv no šādiem elementiem:

a) burta “e”, kam seko tās dalībvalsts identifikācijas numurs, kas piešķirusi ES tipa apstiprinājumu, proti:

- 1 Vācijai,
- 2 Francijai,
- 3 Itālijai,
- 4 Nīderlandei,
- 5 Zviedrijai,
- 6 Beļģijai,
- 7 Ungārijai,
- 8 Čehijas Republikai,
- 9 Spānijai,
- 11 Apvienotajai Karalistei,
- 12 Austrijai,
- 13 Luksemburgai,
- 17 Somijai,
- 18 Dānijai,
- 19 Rumānijai,
- 20 Polijai,
- 21 Portugālei,
- 23 Grieķijai,
- 24 Īrijai,
- 25 Horvātijai,
- 26 Slovēnijai,
- 27 Slovākijai,
- 29 Igaunijai,
- 32 Latvijai,
- 34 Bulgārijai,
- 36 Lietuvai,
- 49 Kīprai,
- 50 Malta;

b) burtiem “DL”, pirms tiem ievietojot defisi, bet pēc tiem – divus ciparus, kas norāda kārtas numuru, kas piešķirts šai regulai vai jaunākajam būtiskajam tajā izdarītajam tehniskajam grozījumam. Šai regulai piešķirts kārtas numurs “00”;

c) ES tipa apstiprinājuma unikālā identifikācijas numura, ko piešķir izdevēja dalībvalsts.

ES tipa apstiprinājuma numerācijas sistēmas piemērs: e50-DL00 12345.

Katrai vadītāja apliecībai, kurā iestrādāta mikroshēma, apstiprinājuma numuru glabā mikroshēmā, datu grupā *DG 1*.”

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 576/2014**(2014. gada 27. maijs),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 27. maijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
	ZZ	65,6
0709 93 10	MA	29,9
	TR	111,2
	ZZ	70,6
0805 10 20	EG	41,2
	MA	41,0
	TR	49,7
	ZZ	44,0
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	139,4
	ZZ	130,6
0808 10 80	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2014. gada 27. maijs),

ar kuru groza Lēmumu 2011/166/ES, ar ko izveido SHARE-ERIC

(2014/302/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 25. jūnija Regulu (EK) Nr. 723/2009 par Kopienas tiesisko regulējumu, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūras konsorcijam (ERIC) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Lēmumu 2011/166/ES ⁽²⁾ tika izveidots Eiropas pētniecības infrastruktūras konsorcijs Veselības, novecošanas un pensionēšanās apsekojumam Eiropā (SHARE-ERIC).
- (2) Lēmumam 2011/166/ES pievienotajos SHARE-ERIC statūtos paredzēts, ka juridiskā adrese tiks pārcelta no Nīderlandes uz Vāciju, tiklīdz Vācijas iestādes saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 723/2009 5. panta 1. punkta d) apakšpunktu būs iesniegušas vajadzīgo deklarāciju.
- (3) Pēc tam, kad Vācija iesniedza attiecīgo deklarāciju, SHARE-ERIC 2013. gada 21. septembrī Komisijai iesniedza priekšlikumu par statūtu grozīšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 723/2009 11. panta 1. punktu.
- (4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 723/2009 11. panta 4. punktu spēkā stājas vairāki grozījumi, tostarp grozījums par juridiskās adreses pārcelšanu uz Vāciju.
- (5) Komisijai jāapstiprina citi grozījumi, ar kuriem tiek precizētas īpašumtiesības attiecībā uz SHARE-ERIC datiem un to izplatīšanu un pēc juridiskās adreses pārcelšanas uz Vāciju tiek grozīti atbrīvojumi no nodokļiem.
- (6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Regulas (EK) Nr. 723/2009 20. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumam 2011/166/ES pievienotos SHARE-ERIC statūtus groza saskaņā ar šā lēmuma pielikumu.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā trešajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2014. gada 27. maijā

Komisijas vārdā –

priekšsēdētājs

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OV L 206, 8.8.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 17. marta Lēmums 2011/166/ES, ar ko izveido SHARE-ERIC (OV L 71, 18.3.2011., 20. lpp.).

PIELIKUMS

SHARE-ERIC statūtus groza šādi:

1) statūtu 11. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. SHARE-ERIC ir apsekojuma un visu tā datu – ieskaitot SHARE apstiprinātus pievienojumus, metadatus, parādus un visas adresu un saišu datnes – un visu no apsekojuma izveides un īstenošanas izrietošo intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks.”;

2) statūtu 12. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. SHARE-ERIC nekavējoties izplata savāktos datus zinātnieku aprindām pēc datu tīrīšanas, imputācijas un dokumentēšanas, ievērojot starptautiskos un valstu tiesību aktus privātuma jomā.”;

3) statūtu 13. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Atbrīvojumus no nodokļiem, kuri izriet no Direktīvas 2006/112/EK 143. panta 1. punkta g) apakšpunkta un 151. panta 1. punkta b) apakšpunkta un ir saskaņā ar Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 (*) 50. un 51. pantu, piemēro tādu preču un pakalpojumu iegādei, kuri paredzēti SHARE-ERIC oficiālai izmantošanai un kurus tas iegādājies un apmaksājis, un par kuriem atlīdzināmā PVN summa rēķinā pārsniedz EUR 25. Individuālu dalībnieku veiktam iepirkumam šādus atbrīvojumus nepiemēro.

Tomēr pirmās daļas piemērošana nedrīkst izraisīt konkurences izkropļošanu.

(*) OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.”;

b) pantam pievieno šādu 5. un 6. punktu:

“5. Padomes Direktīvas 2008/118/EK (*) 1. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā definētās akcīzes preces var atbrīvot no akcīzes nodokļa saskaņā ar minētās direktīvas 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu gadījumā, ja minētās akcīzes preces ir paredzētas vienīgi SHARE-ERIC oficiālai izmantošanai un tas ir tās iegādājies un apmaksājis.

No akcīzes nodokļa neatbrīvo tādas akcīzes preces, kuras paredzēts izmantot SHARE-ERIC darbinieku vai trešo personu personiskām vajadzībām.

6. Par Direktīvas 2008/118/EK 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā definētajiem energoproduktiem un elektroenerģiju maksātos nodokļus var atlīdzināt saskaņā ar minētās direktīvas 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 12. panta 2. punktu, ja minētie energoprodukti un elektroenerģija ir paredzēti vienīgi SHARE-ERIC oficiālai izmantošanai un tas ir tos iegādājies un apmaksājis un ja nodokļa summa rēķinā pārsniedz 25 EUR.

No akcīzes nodokļa neatbrīvo energoproduktus vai elektroenerģiju, ko paredzēts izmantot SHARE-ERIC darbinieku vai trešo personu personiskām vajadzībām.

(*) OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.”

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS LĒMUMS**(2014. gada 20. februāris)****par monetārās finansēšanas aizliegumu un to, kā nacionālās centrālās bankas maksā atlīdzību par valdības noguldījumiem****(ECB/2014/8)****(2014/303/ES)**

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 132. panta 1. punkta otro ievilkumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 34.1. panta otro ievilkumu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 271. panta d) punktu un Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 35.6. pantu, saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 3603/93 ⁽¹⁾ devīto apsvērumu, ECB Padome tiek pilnvarota novērtēt, vai nacionālās centrālās bankas (NCB) ievēro savas saistības saskaņā ar Līgumiem. ECB Padome attiecīgi kontrolē, vai NCB ievēro monetārās finansēšanas aizliegumu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. pantā. Šī lēmuma mērķis ir precizēt kritērijus, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēro atlīdzībai par valdību un valsts iestāžu noguldījumiem to centrālajā bankā sakarā ar Līgumā noteikto monetārās finansēšanas aizliegumu ECB Padomes iepriekš minētās kontroles funkcijas ietvaros.
- (2) Lai kontrolētu Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. pantā noteiktā monetārās finansēšanas aizlieguma ievērošanu, ECB ņem vērā tādu atlīdzību par valdības noguldījumiem, kas nav augstāka par naudas tirgus procentu likmēm atbilstošu atlīdzību. Šajā lēmumā ir precizētas naudas tirgus likmes, kuras tiek piemērotas kā valdības noguldījumu maksimālā robeža un kuras no 2014. gada 1. decembra tiks ņemta vērā, kontrolējot Līguma ievērošanu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

*1. pants***Definīcijas**

Šajā lēmumā:

- a) “valdība” ir visi Līguma 123. pantā minētie publisko tiesību subjekti Regulas (EK) Nr. 3603/93 interpretācijā, izņemot valsts īpašumā esošās kredītiestādes, uz kurām NCB rezervju saņemšanas kontekstā NCB un ECB attiecina tādos pašus noteikumus kā uz privātām kredītiestādēm;
- b) “valdības noguldījumi” ir noguldījumi uz nakti un termiņnoguldījumi, ko NCB pieņem no jebkādas valdības;

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 3603/93, ar ko precizē definīcijas, lai piemērotu Līguma 104. pantā un 104.b panta 1. punktā minētos aizliegumus (OV L 332, 31.12.1993., 1. lpp.).

- c) "tirgus likme nenodrošinātiem darījumiem uz nakti" ir: i) euro noguldījumiem uz nakti – euro uz nakti izsniegto kredītu vidējais indekss (EONIA), un ii) noguldījumiem uz nakti citā valūtā – ar to salīdzināma likme;
- d) "tirgus likme nodrošinātiem darījumiem" ir: i) termiņnoguldījumiem euro – euro *repo* tirgus likme (EUREPO) ar salīdzināmu termiņu, ja tā ir pieejama, un ii) termiņnoguldījumiem citā valūtā – ar to salīdzināma likme.

2. pants

Atbildība par valdības noguldījumiem un monetāra finansēšanas aizlieguma ievērošana

1. Monetārās finansēšanas aizlieguma ievērošanas kontroles nolūkā atbildībai par valdības noguldījumu NCB piemēro šādu maksimālo robežu:
 - a) noguldījumiem uz nakti – tirgus likmi nenodrošinātiem darījumiem uz nakti;
 - b) termiņnoguldījumiem – tirgus likmi nodrošinātiem darījumiem vai, ja tā nav pieejama, – tirgus likmi nenodrošinātiem darījumiem uz nakti.
2. 1. punktā minētās maksimālās robežas ievērošanu novērtē, ņemot vērā visus faktus, kas attiecas uz katru konkrēto gadījumu.

3. pants

Stāšanās spēkā

1. ECB piemēro šī lēmuma noteikumus no 2014. gada 1. decembra.
2. Šis lēmums stājas spēkā 2014. gada 22. februārī.

Frankfurtē pie Mainas, 2014. gada 20. februārī

ECB prezidents
Mario DRAGHI

PAMATNOSTĀDNES

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PAMATNOSTĀDNE

(2014. gada 20. februāris)

par nacionālo centrālo banku iekšzemes aktīvu un pasīvu pārvaldības operācijām

(ECB/2014/9)

(2014/304/ES)

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 127. panta 2. punkta pirmo ievilkumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 12.1. un 14.3. pantu,

tā kā:

- (1) Vienotās monetārās politikas īstenojumam nepieciešams, lai Eiropas Centrālā banka (ECB) noteiktu vispārīgus principus, kas to dalībvalstu centrālajām bankām, kuru valūta ir euro, jāievēro, pēc savas iniciatīvas veicot iekšzemes operācijas ar aktīviem un pasīviem; šādas operācijas nedrīkst ietekmēt vienoto monetāro politiku.
- (2) *Repo* līgumi, ko NCB noslēdza ar ārpus Eurosistēmas esošām nacionālajām centrālajām bankām, tad, kad tie ir aktivizēti, var ietekmēt euro likviditāti un tādējādi arī vienotu monetāro politiku. Tāpēc, lai labāk aizsargātu vienotas monetārās politikas integritāti, ECB Padome 2009. gada 22. oktobrī nolēma, ka konkrētiem likviditātes pasākumiem, par kuriem NCB vienojas ar ārpus Eurosistēmas esošām nacionālajām centrālajām bankām, nepieciešams ECB Padomes iepriekšējs apstiprinājums.
- (3) Jānosaka ierobežojumi atlīdzībai par valdību noguldījumiem NCB, ko NCB kā fiskāli aģenti pieņem saskaņā ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu (tālāk – “ECBS Statūti”) 21.2. pantu, lai nodrošinātu vienotas monetārās politikas integritāti un lai veicinātu valdības noguldījumu izvietošanu tirgū, kā arī veicinātu Eurosistēmas likviditātes pārvaldību un monetārās politikas īstenošanu. Turklāt tādas maksimālās robežas ieviešana atlīdzībai par valdības noguldījumiem, kuras pamatā ir naudas tirgus likmes, atvieglo ECB veikto uzraudzību NCB atbilstībai monetārās finansēšanas aizliegumam, ko ECB veic saskaņā ar Līguma 271. panta d) punktu.
- (4) Ņemot vērā ar Eiropas Savienību/Starptautisko Valūtas fondu vai ar citām salīdzināmām finansiāla atbalsta programmām saistīto valdības noguldījumu ārkārtas un pagaidu raksturu, piemērojamām procedūrām nav jāierobežo nacionālās valdības spēja uzturēt noguldījumus NCB, jo šādu noguldījumu turēšana var būt viens no attiecīgās programmas nosacījumiem. Šādu noguldījumu izslēgšana no robežvērtības neietekmē vienotu monetāro politiku, tāpat kā to dalībvalstu, kuru valūta ir euro, valdību noguldījumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATNOSTĀDNI.

1. pants

Piemērošanas joma

1. Šo pamatnostādni piemēro visām NCB operācijām ar euro, tostarp operācijām, kuras NCB veic pašas savā vārdā vai kā trešo personu pilnvarots starpnieks, vai savā vārdā un kā starpnieks vienlaicīgi. Šo pamatnostādni nepiemēro tālāk minētām operācijām:

- a) pastāvīgām iespējām un operācijām, ko NCB veic pēc ECB iniciatīvas, it īpaši saskaņā ar Pamatnostādni ECB/2011/14 ⁽¹⁾ veiktām operācijām;
- b) darījumiem ar dārgmetāliem un valūtas maiņu pret euro, uz ko attiecas Pamatnostādne ECB/2003/12 ⁽²⁾;
- c) ar ārkārtas likviditātes palīdzību saistītām NCB operācijām.

2. 7. un 8. pantu nepiemēro operācijām, kuras NCB veic:

- a) darbojoties kā fiskāli aģenti saskaņā ar ECBS Statūtu 21.2. pantu;
- b) saviem administratīviem nolūkiem vai saviem darbiniekiem saskaņā ar ECBS Statūtu 24. pantu;
- c) pārvaldot savu darbinieku pensiju fondu;
- d) pārvaldot noguldījumu shēmu saviem darbiniekiem vai citiem klientiem;
- e) pārvedot valdībai tās peļņu.

Uz tāda NCB darbinieku pensiju fonda veiktajām operācijām, kuru pārvalda autonomas iestādes, neattiecas 6. un 9. panta noteikumi. Turklāt 6. un 9. pantā noteiktās *ex post* pārskatu iesniegšanas prasības neattiecas uz operācijām, ko NCB veic saviem administratīviem nolūkiem vai tādiem noguldījumu pārvedumiem, kas ir saistīti ar darbinieku un citu klientu NCB turētajiem kontiem.

3. Šī pamatnostādne neattiecas uz operācijām Eurosistēmas rezervju pārvaldības pakalpojumu ietvaros, izņemot 6. panta 1. punktā noteiktās *ex post* pārskatu iesniegšanas prasības.

4. Neskarot iepriekš 1. punktā minēto, 5. un 11. pants attiecas uz valdību noguldījumiem euro vai ārvalstu valūtā.

2. pants

Definīcijas

Šajā pamatnostādnē:

- a) “repo līgums” ir līgums, kurā NCB un ārpus euro zonas nacionālā centrālā banka vienojas veikt vienu vai vairākus konkrētus repo darījumus. Repo darījuma ietvaros viena puse apņemas nopirkt no otras puses (vai pārdot tai) euro denominētus vērtspapīrus pret euro valūtā noteiktās cenas samaksu darījuma datuma dienā, vienlaicīgi apņemoties pārdot otrai pusei (vai nopirkt no tās) līdzvērtīgus vērtspapīrus pret citu euro valūtā noteikto cenu termiņa beigu datumā.
- b) “valdība” ir visi Līguma 123. pantā minētie publisko tiesību subjekti Regulas (EK) Nr. 3603/93 ⁽³⁾ izpratnē, izņemot valsts īpašumā esošās kredītiestādes, uz kurām NCB rezervju saņemšanas kontekstā NCB un ECB attiecina tādus pašus noteikumus kā uz privātām kredītiestādēm;

⁽¹⁾ 2011. gada 20. septembra Pamatnostādne ECB/2011/14 par Eurosistēmas monetārās politikas instrumentiem un procedūrām (OV L 331, 14.12.2011., 1. lpp.).

⁽²⁾ 2003. gada 23. oktobra Pamatnostādne ECB/2003/12 par iesaistīto dalībvalstu darījumiem ar savu apgrozības kapitālu ārvalstu valūtā atbilstoši Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu 31.3. pantam (OV L 283, 31.10.2003., 81. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1993. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 3603/93, ar ko precizē definīcijas, lai piemērotu Līguma 104. pantā un 104.b panta 1. punktā minētos aizliegumus (OV L 332, 31.12.1993., 1. lpp.).

- c) "valdības noguldījumi" ir noguldījumi uz nakti un termiņnoguldījumi, tostarp arī noguldījumi ārvalstu valūtā, ko NCB pieņem no jebkādas valdības;
- d) "tirgus likme nenodrošinātiem darījumiem uz nakti" ir: a) iekšzemes valūtas noguldījumiem uz nakti – euro uz nakti izsniegto kredītu vidējais indekss (EONIA); b) noguldījumiem uz nakti ārvalstu valūtā – salīdzināmā likme;
- e) "tirgus likme nodrošinātiem darījumiem" ir: a) termiņnoguldījumiem iekšzemes valūta – euro repo tirgus likme (EUREPO) ar salīdzināmu termiņu, ja tā ir pieejama, un b) termiņnoguldījumiem ārvalstu valūtā – salīdzināmā likme.
- f) "iekšzemes kopprodukts" ir konkrētajā laika posmā tautsaimniecībā saražoto preču un pakalpojumu vērtība, atskaitot starppatēriņu un pieskaitot produktu un importa tīros nodokļu ieņēmumus;
- g) "noguldījumu iespēja" ir noteikta procentu likme, ko piemēro darījuma partneriem, kuri izmanto Eurosistēmas noguldījumu iespēju, lai NCB veiktu noguldījumus uz nakti.

3. pants

Organizatoriskie jautājumi

1. NCB veic, un ECB Valde uzrauga atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu darījuma partneriem spēju nošķirt NCB operācijas, ko tās veic saskaņā ar šo pamatnostādni, no Eiropas Centrālo banku sistēmas operācijām, ko NCB veic saskaņā ar Pamatnostādnē ECB/2011/14 noteiktajiem instrumentiem un procedūrām.
2. NCB veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tā, veicot šajā pamatnostādnē paredzētās operācijas, neizmanto konfidenciālu monetārās politikas informāciju.
3. NCB informē ECB par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

4. pants

Ar ārpus Eurosistēmas esošajām nacionālajām centrālajām bankām noslēdzamo repo līgumu iepriekšēja apstiprināšana

1. Pirms noslēgt repo līgumus ar ārpus Eurosistēmas esošajām nacionālajām centrālajām bankām, NCB iesniedz tos ECB, lai saņemtu iepriekšēju apstiprinājumu no ECB Padomes.
2. NCB iesniedz savus iepriekšēja apstiprinājuma pieprasījumus cik iespējams agri pirms paredzētās repo līguma noslēgšanas dienas. Katrā pieprasījumā tiek minēta vismaz šāda informācija:
 - a) repo līguma darījuma partnera identitātes dati;
 - b) repo līguma mērķis;
 - c) ja šādi dati ir pieejami, konkrēto repo darījumu summas un datumu, šādu darījumu paredzamā kopsumma;
 - d) repo līgumu termiņa datums un, ja šādi dati ir pieejami, konkrēto noslēdzamo repo darījumu termiņu datumu;
 - e) visa cita informācija, ko NCB uzskata par nepieciešamu norādīt, iesniedzot pieprasījumu.
3. ECB Padome atbild uz katru pieprasījumu cik vien iespējams drīz, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 40 darbadienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.
4. Saņemot iepriekšēja apstiprinājuma pieprasījumu, ECB Padome ņem vērā:
 - a) monetārās politikas integritātes nodrošināšanas primāro mērķi;
 - b) Eurosistēmas veiktās euro likviditātes pārvaldības efektivitātes saglabāšanu;

- c) Eurosistēmas koordinētu pieeju *repo* darījumu veikšanai ar ārpus Eurosistēmas nacionālām centrālām bankām;
 - d) vienlīdzīgus darbības nosacījumus visām to dalībvalstu kredītiestādēm, kuru valūta ir euro.
5. Ja ECB Padome uzskata, ka *repo* darījums neatbilst 4. punktā minētajiem mērķiem, tā var pieprasīt, ka tās iepriekšējam apstiprinājumam iesniegtais *repo* līgums tiek:
- a) noslēgts vēlākā datumā nekā bija sākotnēji plānots, vai
 - b) tajā tiek izdarīti konkrēti grozījumi un, pirms attiecīgā NCB to noslēdz, to vēlreiz iesniedz apstiprinājumam.
6. ECB Padome cenšas apmierināt NCB iepriekšējā apstiprinājuma pieprasījumus, ņemot vērā samērīguma un diskriminācijas aizlieguma principus.

5. pants

Ierobežojumi atlīdzībai par valdības noguldījumiem

1. Atlīdzībai par valdības noguldījumiem tiek piemērota tālāk minētā maksimālā robeža:
- a) noguldījumiem uz nakti – tirgus likme nenodrošinātiem darījumiem uz nakti;
 - b) termiņnoguldījumiem – tirgus likme nodrošinātiem darījumiem vai, ja tā nav pieejama, – tirgus likme nenodrošinātiem darījumiem uz nakti.
2. Jebkurā kalendārajā dienā par noguldījumiem uz nakti un termiņnoguldījumiem, ko visas valdības veic NCB, kuru kopsumma pārsniedz lielāko no tālāk minētajiem lielumiem: a) 200 milj. euro vai b) 0,04 % no tās dalībvalsts iekšzemes kopprodukta, kurā atrodas NCB, tiek maksāta nulles procentu likme.
3. Uz valdības noguldījumiem, kas ir saistīti ar Eiropas Savienību/Starptautisko Valūtas fondu vai ar citām salīdzināmām finansiāla atbalsta programmām un kas tiek turēti kontos NCB, attiecas 1. punkts, bet tos neiekļauj aprēķinā saistībā ar 2. punktā minēto maksimālo robežu.

6. pants

Pārskatu sniegšana

1. NCB sniedz ECB *ex ante* pārskatus par kopējo neto likviditātes ietekmi uz to iekšzemes aktīvu un pasīvu pārvaldīšanas operācijām Eurosistēmas vispārējās likviditātes pārvaldības kontekstā. NCB iekļauj valdības peļņas pārvedumu valdībai savā autonomo likviditātes faktoru prognozē vismaz vienu nedēļu pirms šāda pārveduma veikšanas. Turklāt NCB ar atbilstošiem pasākumiem nodrošina, ka ieguldījumu operācijas un depozīta shēmas neizraisa tādu ietekmi uz likviditāti, kādu nevar precīzi prognozēt.
2. Reizi mēnesī NCB sniedz ECB *ex post* pārskatus ar precīziem datiem par iepriekšējā mēnesī NCB veiktajām operācijām, izmantojot šīs pamatnostādnes II pielikumā noteikto *ex post* pārskatu sniegšanas formātu. Attiecība uz ikmēneša *ex post* pārskatu mēneša apgrozījumam katrai atsevišķai kategorijai, kas minēta II pielikumā, piemēro 500 milj. euro vispārēju robežvērtību, aprēķinā iekļaujot šādus darījumus:
- a) katras no tālāk minētām kategorijām pirkumu, pārdošanu un dzēšanu bruto summa:
 - i) ieguldījumu operācijas;
 - ii) pensiju fondu pārvaldība;
 - iii) starpniekdarbība;
 - b) tālāk minēto kategoriju vērtspapīru aizdošanas un aizņemšanās bruto summa:
 - i) vērtspapīru aizdevumi, un
 - ii) *repo* darījumi.

- c) kredītu piešķiršanas un noguldījumu pieņemšanas kopsumma kredītu un noguldījumu shēmu kategorijā;
- d) katras tālāk minētās kategorijas summa:
 - i) saistības pret trešajām personām, un
 - ii) pārvedumi un subsīdijas.

Ja konkrētās kategorijas darījumu bruto summa ir mazāka par attiecīgo robežvērtību, NCB pārskata sniegšanas veidlapā norāda nulli, tāpat kā gadījumos, kad nekādi darījumi nenotika. NCB var izvēlēties sniegt pārskatus ECB par visiem saviem darījumiem arī tad, ja vienā vai vairākās kategorijās robežvērtības nav sasniegtas (pilna pārskatu sniegšana).

Veicot darījumus euro Eurosistēmas rezervju pārvaldības pakalpojumu ietvaros, NCB papildus ievēro visas citas piemērojamās pārskatu sniegšanas prasības.

3. Ja pārskatu sniegšanas prasību izpildes rezultāta tiek atklāts, ka konkrētās NCB aktīvu vai saistību pārvaldības operācijas ir pretrunā ar vienotas monetārās politikas prasībām, ECB var dot konkrētus norādījumus attiecībā uz NCB aktīvu un pasīvu pārvaldības praksi.

7. pants

Robežvērtības

1. Operācijas, kuru vērtība pārsniedz šīs pamatnostādnes I pielikumā noteiktās robežvērtības, nedrīkst veikt bez ECB iepriekšēja apstiprinājuma. Šī robežvērtība attiecas arī uz *repo* darījumiem, neskarot 4. pantā minēto procedūru iepriekšēja apstiprinājuma saņemšanai *repo* līgumiem.
2. Papildus šīs pamatnostādnes I pielikumā noteiktajai ikdienas operāciju kopsummas robežvērtībai, ECB var precizēt un piemērot papildu robežvērtības NCB aktīvu un pasīvu kumulatīvajām iegādēm jebkurā konkrētajā laika posmā.
3. ECB Padome var jebkurā laikā grozīt šīs pamatnostādnes I pielikumā minēto robežvērtību.

8. pants

Iepriekšēja apstiprinājuma pieprasīšanas un piešķiršanas procedūra

1. NCB nosūta savus iepriekšēja apstiprinājuma pieprasījumus cik iespējams agri. Ja operācijas norēķiniem jānotiek tajā pašā dienā vai nākamajā darba dienā, ECB jāsaņem attiecīgs pieprasījums ne vēlāk kā plkst. 9.00 ⁽¹⁾ paredzētajā darījuma dienā. Citu operāciju veikšanai ECB jāsaņem attiecīgs pieprasījums vēlākais plkst. 11.00 paredzētajā darījuma dienā.
2. NCB noformē pieprasījumu saskaņā ar pamatnostādnes III pielikumu. Ja darījums, par kuru tika pieprasīts un saņemts iepriekšējs apstiprinājums, nenotiek saskaņā ar šo iepriekšējo apstiprinājumu, NCB nekavējoties informē par to ECB.
3. Izņēmuma gadījumos, ja tirgus dalībnieki nevar sniegt konkrētus vērtspapīrus, NCB, kuras veic vērtspapīru aizdošanas operācijas pret nodrošinājumu, var vēlā pēcpusdienā nosūtīt savus pieprasījumus ar lūgumu saņemt apstiprinājumu tajā pašā dienā.
4. ECB atbild uz NCB pieteikumu iepriekšēja apstiprinājuma saņemšanai pēc iespējas drīz, bet uz pieteikumu ar lūgumu saņemt apstiprinājumu tajā pašā dienā – nekavējoties. Ja operācijas norēķiniem jānotiek darījuma dienā vai nākamajā darba dienā, ECB atbild līdz plkst. 10.15 paredzētajā darījuma dienā. Savu atbildi par citām operācijām ECB sniedz līdz plkst. 13.00 paredzētajā darījuma dienā. Ja NCB nesaņem atbildi līdz norādītam termiņam, NCB, pārliecinādamās par to, ka ECB ir saņēmusi NCB pieprasījumu, bet atbildi nav nosūtījusi, pēc plkst. 13.15 var pieņemt, ka apstiprinājums ir piešķirts.

⁽¹⁾ Visas atsauces ir uz Viduseiropas laiku, ņemot vērā pāreju uz Viduseiropas vasaras laiku.

5. ECB izskata visus pieteikumus nolūkā nodrošināt atbilstību Eurosistēmas vienotai monetārai politikai, ņemot vērā gan atsevišķu NCB operāciju, gan kopējo šādu operāciju ietekmi dalībvalstīs, kuru valūta ir euro. Neskarot iepriekš minēto, ECB cenšas apmierināt NCB pieprasījumus.

9. pants

Uzraudzība

1. Reizi gadā ECB Valde iesniedz ECB Padomei pārskatu par šīs pamatnostādnes ieviešanu un piemērošanu. Pārskats satur šādu informāciju:

- a) iepriekšēja apstiprinājuma procedūras piemērošana;
- b) NCB iekšzemes aktīvu un saistību pārvaldības prakse;
- c) atbilstība šai pamatnostādnei.

2. Ja ECB rodas šaubas par atbilstību 5. panta 1. līdz 3. punkta noteikumiem, tā var pieprasīt informāciju no NCB.

10. pants

Konfidencialitāte

Visa informācija un dati, apmaiņa ar kuriem notika iepriekš minētu procedūru kontekstā, tostarp 9. pantā minētais uzraudzības ziņojums, ir konfidenciali.

11. pants

Pārejas noteikums

NCB turētiem termiņnoguldījumiem piemēro 5. panta 1. punktu, bet tos iekļauj aprēķinā sakarā ar 5. panta 2. punktā minēto robežlielumu no 2015. gada 1. decembra.

12. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

- 1. Šī pamatnostādne stājas spēkā divas dienas pēc tās pieņemšanas.
- 2. NCB veic vajadzīgos pasākumus, lai panāktu atbilstību šai pamatnostādnei, no 2014. gada 1. decembra. Tās ne vēlāk kā 2014. gada 31. oktobrī informē ECB par dokumentiem un līdzekļiem, kas saistīti ar šiem pasākumiem.

13. pants

Adresāti

Šī pamatnostādne ir adresēta iesaistītajām NCB.

Frankfurtē pie Mainas, 2014. gada 20. februārī.

ECB Padomes vārdā –
ECB prezidents
Mario DRAGHI

I PIELIKUMS

ROBEŽVĒRTĪBAS IEKŠZEMES OPERĀCIJĀM AR AKTĪVIEM UN PASĪVIEM, KO NCB VEIC VIENĀ DIENĀ

Piemērojamā robežvērtība
Norēķinu dienas ietekme (neto kopsavilkuma operācijas) ⁽¹⁾
200 milj. euro
⁽¹⁾ Dienai plānoto operāciju, par kurām norēķini jāveic vienā dienā, kas ir tirdzniecības diena vai diena pēc tās, neto likviditātes ietekme

MĒNEŠA EX-POST PĀRSKATU SNIEGŠANA PAR IEKŠZEMES AKTĪVU UN PASĪVU PĀRVALDĪBAS OPERĀCIJĀM

	Operācijas kategorija										
	Ieguldījumu operācijas	Pensiju fondu pārvaldība	Starpterniektarība		Vērtspapīru aizdevumi	Repo darījumi		Kredītu un noguldījumu shēmas		Saistības pret trešajām personām	Pārvedumi un subsīdijas
Operācijas veikšanas veids	1. Balances 2. Ārpusbilances	1. Balances 2. Ārpusbilances	1. Balances 2. Ārpusbilances	Darījumu skaits	nnnnnn	nnnnnn	Darījumu skaits	nnnnnn	Operācijas veids	xxxxx	xxxxx
Darījumu skaits	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Vērtspapīru aizdošana	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.	Kredītu piešķiršana	EUR (XX) milj.	Operācijas veikšanas veids	1. Balances 2. Ārpusbilances	1. Balances 2. Ārpusbilances
Pirkšana	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.	Vērtspapīru aizņemšanās	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.	Noguldījumu pieņemšana	EUR (XX) milj.	Darījumu skaits	nnnnnn	nnnnnn
Pārdošana	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.						Summa	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.
Dzēšana	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.	EUR (XX) milj.								

III PIELIKUMS

LIELU DARĪJUMU IEPRIEKŠĒJAS APSTIPRINĀŠANAS LŪGUMU PAZIŅOŠANAS FORMĀTS

Mainīgā lieluma nosaukums	Mainīgā lieluma apraksts	Kods	Obligātais lauks
ID kods	Operāciju, kurām ir viena tirdzniecības un norēķinu diena, grupas (vērtspapīru darījumu vai citu darījumu) unikāls identifikators, kurš sastāv no secīga numura pirms kura ir valsts divciparu ISO kods	ISnn	Automātiski ģenerē programma
Tirdzniecības diena	Plānotās operāciju grupas tirdzniecības diena	gggg/mm/dd	Jā
Norēķinu diena	Plānotās operāciju grupas norēķinu diena (vai sākuma diena nākotnes darījumu gadījumā)	gggg/mm/dd	Jā
Pirkšana un aizdošana	Ja nopirkti vērtspapīri vai citi instrumenti vai piešķirts kredīts vai vērtspapīru aizdevums, norāda kopējo summu	EUR [YY] milj.	Nē (Atstāj tukšu, ja plānoti tikai pārdošanas darījumi)
Pārdošana un noguldījumu pieņemšana	Ja pārdoti vērtspapīri vai citi instrumenti vai pieņemti noguldījumi, norāda kopējo summu	EUR [XX] milj.	Nē (Atstāj tukšu, ja plānoti tikai pirkšanas darījumi)
Ietekme uz likviditātes aplēsēm	Norāde uz ietekmi uz likviditātes aplēsēm norēķinu dienā lūguma apstiprināšanas gadījumā, salīdzinot ar jaunāko dienas likviditātes prognozi, kas ECB iesniegta 8:00. Atteikuma gadījumā šis lauks palīdz ECB noteikt pretējo efektu uz likviditātes aplēsēm	EUR [ZZ] milj.	Jā (Ja kopējā ietekme uz likviditātes aplēsēm jau paziņota ECB, ailē ieraksta nulli)
Darījuma veids	Norāde par darījuma veidu: 1. Vērtspapīru darījums 2. Cits darījums	Darījuma veidu izvēlas no saraksta, kuru piedāvā sistēma	Jā (Lietotājam jānorāda darījuma veids)
Plānotais operācijas veikšanas veids	Plānotā operācijas veikšanas veida apraksts, norādot vienu no šiem: 1. Bilances operācija 2. Ārpusbilances operācija	Plānoto operācijas veikšanas veidu izvēlas no saraksta, kuru piedāvā sistēma	Nē (Lietotājs var izvēlēties norādīt plānoto operācijas veikšanas veidu)

Mainīgā lieluma nosaukums	Mainīgā lieluma apraksts	Kods	Obligātais lauks
Brīvais teksts	Jebkura informācija, kura ECB likviditātes pārvaldības funkcijai varētu palīdzēt novērtēt neto likviditātes ietekmi, ņemot vērā attiecīgo likviditātes analīzes periodu un jaunāko likviditātes prognozi. Piemēram, ja ietekme uz likviditātes aplēsēm nav pastāvīga, bet tiks reversēta paredzamā nākotnē, lietotājs brīvā teksta laukā iekļauj komentāru par likviditātes ietekmi pēc norēķinu dienas. Lietotājs var sniegt arī papildu datus par katru operāciju, piem., tās veidu, apmēru vai mērķi	Jebkura ciparu un burtu kombinācija no iepriekšnoteiktā H1&H2 apzīmējumu kopuma ⁽¹⁾	Nē

⁽¹⁾ Brīvā teksta formātā atļautie simboli noteikti 1997. gada 22. augusta H1&H2 Sistēmas dizaina dokumenta 4. pielikuma 1.1.4.7. iedaļā.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV